ART AND SOCIAL ENGAGEMENT
SANAT VE SOSYAL ADANMIŞLIK

SANAT

International Symposium, Workshops and Art Events
Uluslararası Sempozyum, Atölye ve Sanat Etkinlikleri

Association of Aesthetics and Visual Culture
Estetik ve Görsel Kültür Derneği

Middle East Technical University
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

May 1-3, 2002
Mayıs

METU Cultural and Convention Center
ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi
Ankara-Turkey

ART AND SOCIAL ENGAGEMENT
SANAT VE SOSYAL ADANMIŞLIK

International Symposium, Workshops and Art Events
Uluslararası Sempozyum, Atölye ve Sanat Etkinlikleri

May 1-3, 2002
Mayıs

Organized By
SANART, Association of Aesthetics and Visual Culture
Estetik ve Görsel Kültür Derneği

In Collaboration With
MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY
Orta Doğu Teknik Üniversitesi

Cultural and Convention Center
Kültür ve Kongre Merkezi

Ankara-Turkey

ART AND SOCIAL ENGAGEMENT
SANAT VE SOSYAL ADANMIŞLIK

International Symposium, Workshops and Art Events
Uluslararası Sempozyum, Atölye ve Sanat Etkinlikleri

Programme
Program

09.30-10.00 Openning Ceremony

First Session: **Art and Politics**
Chair: Erhan Karaesmen

10.00-1030 'Consciousness or Ideology, Politics or Socialism, the State or the Individual ?' Hasan Bülent Kahraman

10.30-11.00 ' Art, Turth and Social Responsibility' Tom Rockmore

11.00-11.30 **Coffee Break**

11.30-12.00 'Art in War: Comfort and Weapon' Lev Kreft

12.00-12.30 'Aesthetic Forms and Social Commitment: The Debate of the Italian New Avant-garde' John Picchione

12.30-13.30 Lunch

Second Session: **Art in Social Space**
Chair: Haruhiko Fujita

13.30-14.00 'Torii as a Form of Art' Barbara Sandrisser

14.00-14.30 'Art in a Corporate Context: Contemporary Art at Boots the Chemist' Richard Woodfield

14.30-15.00 'Art in the Street' Yıldız Kurtuluş

15.00-15.30 'Principles of Hope' Henk Slager

15.30-16.00 **Coffee Break**

Third Session: **Museums and Social Engagement**
Chair: Ayşen Savaş

16.00-16.30 'Museums, Galleries and the Visually Impaired' Ann Pearson

16.30-17.00 'Art that Forgets its Name' Nana Zvitiashvili

17.00-17.30 'Contemporary Museums in Information Society' Hale Özkasım Tezcan

17.30-18.00 'Museums' Role in the Relations of Art with Society' Nevin Çakmakoğlu

18.00 **Openning of the Exhibition**
by Herman Prigann and Vera David : Social Art Projects 1969-1989
Location: METU Library Exhibition Hall

19.0 0 Opening of the exhibition of 'Abidin Elderoğlu' Paintings –
Culture and Congress Center

Thursday, May 2nd

Fourth Session: **Art and Activism**
Chair: Selahattin Önür

09.00-09.30 Architecture and Social Engagement: Settlements' Haruhiko Fujita

09.30-10.00 'Revived Identity: Urfa' Şerife Meriç

10.30-11.00 'Action, Reaction, an Architecture of Direct Involvement' Robert Mull

11.00-11.30 **Coffee Break**

11.30-12.00 'Workshop withChildren Photographers after the Earthquake' Photography Foundation

12.00-12.30 'Community Art Iniatives: Theoretical Principle Practices' Elizabeth Cinello

12.30-13.30 **Lunch**

Fifth Session: **Art and Ecology**
Chair: Ali Cengizkan

13.30-14.00 In Defense of Nature' Raffaele Milani

14.00-14.30 ' A Work for 36 Trees: In Sıtu' Handan Börütecene

14.30-15.00 'Noplace-Body-Here' Inci Eviner

15.00-15.30	'L'Art et l'Ecologie comme engagement Social' (Art and Ecology as Social Engagement) Jacques Leenhardt
15.30 -16.00	**Coffee Break**
Sixth Session:	**Art Performance and Social Space** Chair: Jacques Leenhardt
16.00-16.30	'La Danse d'Art: Force et Forme d'un Désengagement Social' (Danse of Art: Force and Form of a Social Disengagement) Catherine Maurey (France)
16.30-17.00	'L'Enseignement d'esthetique et Engagement Social' Nadia Laggaune
17.00-17.30	'Creative Drama in the Education of the Police' Arif Kıvrak
17.30-18.0	'Art Projects for the Streets' Zerrin Boynudelik
18.00-18.30	Halveti Documentary Film Show

Friday, May 3rd

Seventh Session: Museums and Education
Chair: Richard Woodfield

09:0O-0930	'Museums as Educational Artistic Factors' Ömer Adıgüzel
09:3O-10:00	'Museums as Centers of Social Interaction' Zehra Erkün
10:00-10:30	'Education in the Museums' Ayşe Çakır İlhan
10::30-11.00	**Coffee Break**
Eight Session:	**Art for/with Children** Chair: Elizabeth Cinello
11.00-11.30	'Museum's Role in Child Education' Kadriye Tezcan
11.30-12.00	'Cultural Education and Child Musems' Inci San
12.00-12.30	'Toys for Visually Impaired Children' Naz Evyapan
12.30-13.00	'Art with Children' Jos de Mul
13.00-14.00	**Lunch**
Nineth Session:	**Architecture and Politics** Chair: Yıldırım Yavuz
14:00-14:30	'Social Factors of Architecture' Suha Özkan
14.30-15.00	'Realism and Autonomous Architecture, Irreconciliable Differences' Belgin Turan
15.00-15.30	'Architecture as Social Means: Bruno Taut, the Social Engagement as a Life Choice' Paola Ardizzola
15:30-16:00	'On the Falsification of the City: Venice and the 19th Century or the Negated Contemporaneity' Lucio Rosato
16.00-16.30	**Coffee Break**
Tenth Session:	**Presentation of Workshops** Chair: Friedrich Teja Bach
16.30 – 18.00	'Art Bus' 'Perception and Movement'Workshop Herman Prigann and Vera David "Workshop with students – sculpture installation, Ermano Flacco 'Paper Making' İnci Kansu 'Art Dialogue' Uğurcan Özberki 'Seminar with METU Students on Art and Engagement' Friedrich Teja Bach

19.00 Modern Dance Performance
'Dance with Different Bodies'
Location: METU College Hall

Exhibitions

Herman Prigann - Vera David ' Social Art ' 1969-1989
1 May – 6 May,
Location: METU Library Exhibition Hall

Gabriele d'Oltremare and Paola Ardizzola 'Trabocchi as Public Art'
Location: Convention and Cultural Center, METU

Lucio Rosato, 'From Residual Territories: Continuing Discontinuities'
Location: Convention and Cultural Center, METU

Ermano Flacco, '...That's what it was, sensations/scents/loves'
Workshop with Students – Sculpture Installation
Location: Convention and Cultural Center, METU

Photography Foundation 'Children Photographers After the Earthquake'
Location: Convention and Cultural Center, METU

Video Installation
Andreas Treske, Ercan Sağlam, Başak Kaptan, Zekiye Sarıkartal, Kutlu Gürelli, Erdem Yücel

Art Bus to the Peripheries Exhibition
Tansel Türkdoğan, Mehmet Yılmaz, , Şeniz Aksoy, Serap Etike,Hakan Çetinkaya,Nur Gökbulut, Ayşe Çakır İlhan,Ümit Güder, üliz Korkmaz, Hakkı Engin Giderer, Birsen Gültekin

Workshops:

'Perception and Movement, Herman Prigann – Vera David
METU Sports Building

'Art Bus', METU Art Department – Art Bus to the Peripheries
Tansel Türkdoğan, Mehmet Yılmaz, , Şeniz Aksoy, Serap Etike,Hakan Çetinkaya,Nur Gökbulut, Atilla İlkyaz , Ayşe Çakır İlhan,Ümit Güder, Güliz Korkmaz, Hakkı Engin Giderer, Birsen Gültekin

'Paper Making', İnci Kansu
METU Arts Department -

'Art Dialogue', Uğurcan Özberki
Cultural and Convention Center

'Seminar with Students', Friedrich Teja Bach and Master's and 4th Year Architectural Students
Discussion of Art and Engagement on the reading of 4 Texts:

Ermano Flacco
That's What it Was: Sensations/Scents/Loves
Workshop with Students

1 Mayıs 2002 Çarşamba

09.30-10.00 Açılış

Birinci Oturum: Sanat ve Politika
Oturum Başkanı: Erhan Karaesmen

10.00-10.30 'Bilinç mi ideoloji mi, siyaset mi toplumsallık mı, devlet mi birey mi?' Hasan Bülent Kahraman
10.30-11.00 'Sanat, Gerçek ve Toplumsal Sorumluluk' Tom Rockmore

11.00-11:30 **Kahve arası**

11.30-12.00 'Savaşta Sanat: Refah ve Silah' Lev Kreft
12.00-12.30 'Estetik Biçimler ve Sosyal Adanmışlık: Yeni İtalyan Avangardı' John Picchione

12.30 –13.30 **Öğle Arası**

İkinci Oturum: Toplumsal Alanda Sanat
Oturum Başkanı: Haruhiko Fujita

13.30-14.00 'Toplumsal Sanat Olarak Torii' Barbara Sandrisser
14.00-14.30 'Ticari Ortamda Sanat: Boots'da Çağdaş Sanat'
Richard Woodfield
14.30-15.00 'Sokaklarda Sanat' Yıldız Kurtuluş
15.00-15.30 'Umut İlkeleri' Henk Slager

15.30-16.00 Kahve arası

Üçüncü Oturum: Müzeler ve Sosyal Adanmışlık
Oturum Başkanı: Ayşen Savaş

16.00-16.30 'Müzeler, Galeriler ve Görme Özürlüler' Ann Pearson
16.30-17.00 'Adını Unutan Sanat' Nana Zvitiashvili
17.00-17.30 Çağdaş Müzeler ve Bilgi Toplumu
17.30-18.00 Sanat ve Toplum İlişkisinde Müze' Nevin Çakmakoğlu

18.00 **Sergi Açılışı 'Sosyal Sanat 1969-1989'**
Herman Prigann - Vera David
Yer: ODTÜ Kütüphane Sergi Salonu

19.0 **Sergi Açılısı 'Abidin Elderoğlu'**
Kongre ve Kültür Merkezi Sergi Salonu

2 Mayıs 2002 Perşembe

Dördüncü Oturum: Sanat ve Aktivizm
Oturum Başkanı: Selahattin Önür

09.00-09.30 'Mimarlık ve Sosyal Adanmışlık: Japonya'dan Yerleşimler' Haruhiko Fujita
09.30-10.00 'Toplum Katılımı ile Mimari: Urfa' Şerife Meriç
10.30-11.00 'Etkinlik, Tepki ve Doğrudan Katılımın Mimarlığı' Robert Mull

11.00-11.30.1 **Kahve arası**

11.30-12.00 'Depremden Sonra Fotografçı Çocuklar' Fotograf Vakfı Özcan Yurdalan, Bilal Babaoğlu, Mustafa Özünal
12.00-12.30 'Toplumsal Sanat Girişimleri: Kuramsal İlkeler ve Uygulamalar' Elizabeth Cinello

12.30-13.30 Öğle arası

Beşinci Oturum: Sanat ve Ekoloji
Oturum Başkanı: Ali Cengizkan

13.30-14.00 'Doğayı Koruma Adına' Raffaele Milani
14.00-14.30 'Otuzaltı Ağaç için bir iş: in situ' Handan Börütecene
14.30-15.00 'Hiçbiryer-Gövde-Burası' İnci Eviner
15.00-15.30 'Sosyal Adanmışlık Olarak Sanat ve Ekoloji' Jacques Leenhardt

15.30-16.00 **Kahve Arası**

Altıncı Oturum: Sanat Etkinliği ve Toplum
Oturum Başkanı: Jacques Leenhardt

16.00-16.30 'Sanatın Dansı: Toplumsal Adanmamışlığın Gücü ve Biçimi' Catherine Maurey
16.30-17.00 'Estetik Eğitimin sosyal İşlevi', Nadia Laggaune
17.00-17.30 'Polis Amirinin Eğitiminde Yaratıcı Drama' Arif Kıvrak
17.30-18.00 'Toplumsal Projeler- Sokakta Sanat' Zerrin Boynudelik

18.00-18.30 **Halveti Belgesel Film**

3 Mayıs 2002 Cuma

Yedinci Oturum: Müzeler ve Eğitim
Oturum Başkanı: Richard Woodfield

09.00-09.30 'Eğitsel ve Sanatsal Etken olarak Müzeler' Ömer Adıgüzel
09.30-10.0 'Toplumsal Uyum Merkezi olarak Müzeler' Zehra Erkün
10.00-10.30 'Müzelerde Gerçekleştirilen Eğitim Çalışmaları' Ayşe Çakır İlhan

10.30-11.00 **Kahve arası**

Sekizinci Oturum: Çocuklarla/Çocuklar İçin Sanat
Oturum Başkanı: Elizabeth Cinello

11.00-11.30 'Çocuk Eğitiminde Müze' Kadriye Tezcan Akmehmet
11.30-12.00 'Kültür Pedagojisi ve Çocuk Müzeleri' İnci San
12.00-12.30 'Görme Özürlü Çocuklar İçin Oyuncaklar' Naz Evyapan
12.30-13.00 'Çocuklarla Sanat' Jos de Mul

13.00-14.00 **Öğle arası**

Dokuzuncu Oturum: Mimarlık ve Politika
Oturum Başkanı: Yıldırım Yavuz

14.00-14.30 Mimarlıkta Toplumsal Etmenler',SuhaÖzkan
14.30-15.00 'Gerçekçilik ve Mimaride Özerklik: Uzlaştırılamaz Farklılıklar' Belgin Turan
15.00-15.31 'Toplumsal Araç Olarak Mimarlık: Bruno Taut, Bir Yaşam Tercihi Olarak Toplumsal Adanmışlık' Paola Ardizzola
15.30-16.00 'Kentin Sahteleştirilmesi: 19. Yüzyılda Venedik ya da Reddedilen Çağdaşlık' Lucio Rosato

16.00-16.30 Kahve arası

Onuncu Oturum: Atölyelerin Sunuşları
Oturum Başkanı: Friedrich Teja Bach

16.30-18.00 'Art Bus'
'Beden ve Çevre' Herman Prigann ve Vera David
'...Bir zamanlar böyleydi: hisler/kokular/aşklar'
Öğrencilerle atölye çalışması – yerleştirme, Ermano Flacco

'Kağıt Yapımı' İnci Kansu
'Sanat Diyaloğu-' Uğurcan Özberki
'ODTÜ Öğrencileriyle Seminer' Friedrich Teja Bach

19.00 **Modern Dans Gösterisi**
'Farklı Bedenlerle Dans'
ODTÜ Koleji Amfisi

Sergiler

Herman Prigann - Vera David 'Toplumsal Sanat' 1969-1989
1 Mayıs– 6 Mayıs, Yer: ODTÜ Kütüphane Sergi Salonu

Gabriele d'Oltremare ve Paola Ardizzola 'Toplum Sanatı olarak Trabocchi'
Yer: Kültür ve Kongre Merkezi, ODTÜ

Lucio Rosato, 'Artık Alanlardan: Süregiden Süreksizlikler'
Yer: Kültür ve Kongre Merkezi, ODTÜ

Ermano Flacco, '...Bir zamanlar böyleydi: hisler/kokular/aşklar'
Öğrencilerle atölye çalışması – Yerleştirme
Yer: Kültür ve Kongre Merkezi, ODTÜ

Fotograf Vakfı 'Depremden Sonra Fotografçı Çocuklar'
Yer: Kültür ve Kongre Merkezi, ODTÜ

Video Yerleştirmesi
Andreas Treske, Ercan Sağlam, Başak Kaptan, Zekiye Sarıkartal, Kutlu Gürelli, Erdem Yücel

Atölyeler:

Algı ve Hareket', Herman Prigann – Vera David
ODTÜ Spor Salonu

'Sanat Otobüsü: Kentsel Çeperde Sanat', ODTÜ Güzel Sanatlar Bölümü
Tansel Türkdoğan, Mehmet Yılmaz, , Şeniz Aksoy, Serap Etike,Hakan Çetinkaya,Nur Gökbulut, Atilla İlkyaz , Ayşe Çakır İlhan,Ümit Güder, Güliz Korkmaz, Hakkı Engin Giderer, Birsen Gültekin

'Kağıt Yapımı', İnci Kansu
ODTÜ Sanat Bölümü – 3lü Amfi

'Sanat Diyaloğu', Yerleştirme Uğurcan Özberki
Kültür ve Kongre Merkezi

'Öğrencilerle Seminer Çalışması', Friedrich Teja Bach
ODTÜ Mimarlık Master ve 4. Sınıf Öğrencileri
Sanat ve Adanmışlık üzerine Seminer

Ermano Flacco ve ODTÜ Öğrencileri
Heykel Atölyesi

Fotograf Vakfı
Kamyonda Uygulamalı Fotograf Atölyesi
ODTÜ Koleji öğrencileri ile

ART AND SOCIAL ENGAGEMENT
SANAT VE SOSYAL ADANMIŞLIK

International Symposium, Workshops and Art Events
Uluslararası Sempozyum, Atölye ve Sanat Etkinlikleri

Abstracts
Özetler

Paola Ardizzola,
Architecture as social means: Bruno Taut,
the social engagement as a life choise

The historical and artistic environment in Berlin during '20s: Weimar Republic it's a time of strong spiritual tension, of exasperated creativity, characterized by an art with large social implications. All the different artistic movements are against the conventionality of the middle-class society, considered unauthentic and uncreative, and they undertake a deep research on the recovery of the 'primitivity' seen as a liberation from the social barriers, incapable of expressing that 'internal ego' that almost violently claims its expression. In about 10 years the avant-garde proposes a sparkling kaleidoscope of forms and colours never seen before, on the logic of the passage from the middle-class culture -rooted in Expressionism- to the popular one. The works of artists such as Dix, Grosz, Marc are the response to the brutality of the First World War; the architects Bruno Taut lives this period of crisis wandering about 'a world of splendour' in theorical works: *Alpine Architektur, Die Auflösung der Staedte, Die Stadtkrone* in which, trough an utopian architecture, he expresses the possibility of creating a spirit of ideal collectivity. From 1921 to 1924 B. Taut was the head of city-planning office feature in Magdeburg: during this working period he experiences his inovative ideas in both architecture and city-planning field: the attention towards the urban quality of the buildings, towards the external space as the continuity of the internal one, towards the social and psychological needs of the citiezens, towards the functionalism in the modern society. All of these are the premises that take him to his first important realization in Berlin: the Siedlung Am Schillerpark, work realized thanks to the collaboration with the workers cooperative which it was conceived for. Here the parameters of *neues bauen* are associated with the use of colour that reminds the poetics of M. Chagall, capable of emphasising the entire quarter uniquely and differentiating it up to the smallest details offering a joyfull and modern image at the same time. During his exile in Japan and Turkey (1933-'38) Taut fallowed the logic of studing the culture of a people as a determinant factor in order to understand those aspects that bring to the realization of social architecture: among the others, the books *Houses and people of Japan* and *Mimari Bilgisi* are published. These are books that reveal the renovation catching on the essential aspects of architecture as a mirror of the people who created it.

Paola Ardizzola,
Sosyal Bir Araç Olarak Mimarlık: Bruno Taut ve Sosyal Adanmışlık

1. 1920'lerde Berlin'de tarihsel ve sanatsal bağlam.
2. Taut'un 1920'lerdeki kuramsal çalışmaları- sosyal bir yeniden yapılanmanın öncüleri.
3. Ütopyadan sosyal gerçekliğe: Magdeburg Şehir Planlama Dairesi başkanlığı.
4. Sanat ve sosyal adanmışlığın ifadesi olarak mimari bir örnek: the Siedlung "Am Schillerpark", Berlin-Wedding, 1924.
5. *Yurtdışı yılları (Japonya, Türkiye): Sosyal mimarlık üretmek için bir araç olarak yabancı ülkelerde "yaşama biçimleri"çalışmaları.*

Nevin Çakmakoğlu Barut,
Museums in the Art and Public Relationship
Till the end of the 20th century

Museums have generally been seen as places of ideological propaganda, and as the emphasized ideology has been brought forward, groups of different ideologies or cultures have been totally ignored. Art has protected its elitist nature. Museums as places where sacred objects have been protected have developed an authoritarian stance.

The understanding 'come if you will' of museums may have changed towards ' we would like you to come but we shall decide what you will see'. Although this may seem to be a development, the attitude 'we know what is best for society' will not bring crowds to the museum. If the museum is an open educational institution, the museum should develop a responsibility towards the person in the street. This paper aims to show how museum programmes can be made to fit this new responsibility.

Zerrin İren Boynudelik,
Art on the Streets

It seems that there have been no boundaries left for the objects which might gain the characteristics of an art object according to the space they occupy, as well as the potential contexts, in other words the spaces which may apply this meaning to any object. Perhaps, as the artist or the art object should be perceived as a process today, rather than discussing the relationship between object and space/context, it will be most essential to consider what kind of process and interaction the artist and the spectator-which is a very significant part of the process-encounter.

Through the last 25-30 years, the definition of *public art* has generally been related with the sculptures or installations placed on open or closed busy public areas. Within this period in question, especially in the West had been many discussions on the aesthetic value and even the necessity of these works which were placed on public areas, most of the time thanks to the indirect support of the public (taxes etc.). These discussions point to the facts that despite the pilicies (intentions) of getting closer to the public in public areas, the spectators are excluded and that such a gap almost always remains. *Producing for / with the public areas* seems to be the only solution to eradicate this gap and cause art to be democratised in a way.

Within this context, answers to the following questions will be searched:

1. How public is involved in the process of art and how it can own/owns the process of the result
2. If this process is the subject of the character of a certain class
3. Whether it is the artist or the spectator and the artist could have through this process
4. What kind of a relationship the spectator and the artist could have through this process
5. What the content of the process could be.
6. How the process contribute to the democratisation of art
7. Whether an art process which is not popular would exist
8. How the functuons of art institutions will be defined at this point
9. How this process will be distinguished from performance.

This project, as outlined above, aims first to reconsider *the process of producing public art* -which is a major example of forming art together with its spectator - within the context of a historical background and theoretical basis, then to have it examplified within the context of *ODA Project (ROOM Project)* which has been active in recent years.

Elizabeth Cinello,
Toplum Sanat Girişimleri: Kuramsal İlkeler ve Pratikler

Geçtiğimiz yirmi yılda Kuzey Amerika toplum sanat girişimleri için verimli bir zemin oldu. Bu girişimler yaratıcı projeler üstünde birlikte çalışmak üzere sanatçıları ve toplum üyelerini bir araya getirmeyi içeriyordu. Toronto, yerli sanatçılardan grafiti sanatçılarına, canlı bir kültür ve sanat pratiği karışımına ev sahipliği yapmaktadır. Şehir nüfusunun yarısı Kanada dışında doğmuştur ve hükümet raporlarına göre Batı Toronto Kanada'da ve muhtemelen tüm dünyada kültürel anlamdaki farklılıkların en fazla olduğu bölgedir. Şehir, yeni ve yerleşmiş bir çok göçmen topluluklarına ev sahipliği yapmasıyla aynı zamanda dinamik ve farklı sanat topluluklarını da barındırmaktadır.

Fakirlik, kentsel bozulma, ve suçun ağır bastığı yozlaşmış yerleşim alanları ile savaşan sanatçılar yerleşke sakinleri ile birlikte sanatı farklı etnik kökenlere sahip çalışan sınıf topluluklarının günlük yaşamlarının bir parçası haline getirmek için çalışmaktadırlar. Sunuş bölgeyi toplum sanat gelişmelerinin önüne taşımış olan bir kaç sanat girşimini inceleyecektir. Sanatçılar ve topluluk üyeleri sokaklarda, çamaşırhanelerde, okullarda, evsiz barakalarında sosyal servis hizmetlileriyle birlikte sanat üretmişlerdir.. Birlikte kendilerini toplumun farklı kültürel pratiklerini gözle görülür hale getirmeye adamışlardır. Projeler normalde kültürel aktivitelere katılmaktan dışlanmış kişileri işlerine dahil etmişlerdir ve ana kültürel modellere sanatsal alternatiflerin üretilmesine katkı sağlamışlardır.

İnci Eviner,
Hiçbiryer-Gövde Burası

2000 yılında gerçekleştirdiğim "Hiçbiryer-Gövde-Burası" adlı sergi, dokuz büyük boy fotoğraf,bir yerleştirme ve bir seri desenden oluşuyordu.Çekimler İstanbul'un varoşlarından,daha önce çöplük olarak kullanılan Esentepe'de yapıldı.Çocuklarla daha önce Adatepe Taş mektep projesinde birlikte çalışmıştım.Sokak çocuklarının köyden kente doğru yolculuğunu melek metaforuyla,kız çocuklarınıda halı motifleriyle tasarladığım fotoğraflar bir yerleştirme olarak Galeri Apelde yeralmıştı. "Hiçbiryer-Gövde-Burası"ise sokak çoçuklarını şehirle birlikte düşündüğüm bir proje oldu.Benim için projenin oluşma ve gelşme aşamaları sanatsal tasarımla hayatın kesiştiği alanların arayışı oldu.Karşılıklı birbirinden beslenen bu iki alanı sanatsal bir formla birleştirme çabaları,yaşanan toplumsal gerçeğin çıplaklığı ve bunu yansıtmada fotoğrafın düştüğü çaresizlik üzerine temelleniyordu.Öte yanda çocuk figürlerinin ikonografi tarihindeki karşılığı ve,onlara yüklen masumiyet imgesi ile İstanbul sokaklarında sahipsiz dolaşan çocukların hayatta kalma savaşı arasındaki gerilim,sanatın eleştirel potansiyeli konusunda beni yeni sorulara doğru yöneltti. Sanatçı olarak öteden beri uğraştığım,toplusal sorunların çocuk ve kadın gövdelerine verdiği zarar ve bunun öznel yaşantıya yansıma biçimi,toplumsal cinsiyet ve kamusal alan arasında sıkşmalar ve modernizmin karşımıza çıkardığı ikilikler içinde yaşadığım kentle ve onun esinlediği biçimlerle düşünüyorum. Sanatın seçkinci (elitist)

formlarını gözden geçirmek gerekiyor ve sanatın dünyadaki tek özgürlük alanı olduğuna hala *inanıyorsak, sanatın kaybettiğini düşündüğümüz eleştirel potansiyelini yeniden keşfetmemiz gerekiyor.*

Naz Evyapan,
Toys for Visually İmpaired Children

Children born with no sight generally follow a different pattern of development compared to children born with sight. They may have delays in physical, cognitive and emotional development. The play behaviour of children also display their progress in development, therefore observing the play behaviour of visually impaired children has been a method in assessing at which stage of development a child is in. Yet, it has been observed in many cases that blind children seldom engage in play and they seldom handle objects through their own will. Interaction with objects is vital for the blind child, for the child to develop a *sense of self*, an understanding of *object permanence* and of *spatial concepts*. How could this interaction be encouraged?

The paper I would like to present at the symposium is based on experiences I have gained through visits I carried out to schools and homes of visually impaired children for my PhD research. These visits (in the UK and in Türkiye) revealed that all children had individual abilities and interests in interacting with objects. Each visit has been a source of inspiration for toy ideas that I developed for the children. The toy examples I hope to present will illustrate my approaches as a designer to each design situation. I will describe the toys, and the reaction of the children to the toys. I will criticise certain decisions I took and attitudes I displayed, which may be common to many designers, and I will suggest certain modifications for the improvement of some of the designs. The paper will also stress the importance of spending time with and getting to know the user group for a designer. The paper will conclude with some final remarks on the characteristics and play behaviour of visually impaired children in relation to the objects around them.

Naz Evyapan,
Görme Engelli Çocuklar için Oyuncak Tasarımı: Tavırlar ve Cevaplar

Gören çocuklara kıyasla, doğuştan görmeyen çocukların gelişim süreçleri genellikle farklı bir çizgi izleyebilir. Bu çocuklar fiziksel, zihinsel ve duygusal gelişimlerinde bir takım gecikmeler yaşayabilirler. Bu durum oyun davranışı gelişimine de yansıyacağından, görme engelli bir çocuğun oyun davranışlarını gözlemleyerek gelişiminin hangi sürecinde olduğu saptanabilmektedir. Ancak görme engelli çocukların kendi istekleriyle nadiren oyun oynamaya yanaştıkları ya da oyuncakları ellerine aldıkları gözlenmektedir. Oysa görmeyen çocukların nesnelerle ilişki kurmaları, *nesnelerin sürekliliğini* anlamaları, *benlik anlayışı* geliştirmeleri, ve böylece *mekansal kavramları* edinebilmeleri bakımından büyük önem taşır.

Sempozyum kapsamında sunmak istediğim bildiride doktora araştırmalarım sırasında görmeyen çocuklara ilişkin edindiğim deneyimleri aktarmak istiyorum. Çocuklarla okul ya da ev ortamındaki görüşmelerimde, ortak bir engel olarak görmüyor olmalarından kaynaklanan problemlerin yanında, her çocuğun kendine özgü yetenekleri ve ilgi alanları olduğunu ve bunların gelişimlerinde büyük rol oynayabileceğini anladım. Her ziyaret geliştirdiğim oyuncaklar için bir ilham kaynağı

oldu. Tanıtmayı umduğum örneklerle de bir tasarımcı olarak çocuklara yaklaşımımı ve bunlara karşılık çocuklardan aldığım tepki ve cevapları paylaşacağım. Bildiri ayrıca bir kullanıcı grubuyla tasarımcının birbirilerini tanımaya yönelik geçireceği zamanın önemini vurgulayacak. Bir kullanıcı grubu olarak görmeyen çocukların nesnelerle olan ilişkilerinde ve oyun davranışlarında bir takım özelliklerden bahsederek bildiriyi sonlandıracağım.

Haruhiko Fujita,
Japonya'da Erken 1920'lerde Yerleşim Hareketi

Yerleşim hareketi Toynbee Hall'un 1884'de Londra'da yoksul bir mahallede kurulmasıyla başladı, buradan Birleşik Devletler'e yayıldı, ve 1890'larda Japonya'ya ulaştı. Bu tarihte Japon ekonomisi hızla büyümekteydi. Ondokuzuncu yüzyılın sonunda tarım, sanayi üretim payını hızla arttırırken, ulusal üretimin yarısından azını sağlıyordu. Endüstrileşme iş gücünü kentlere topladı. Bunun yan etkisi kentsel yoksullaşma, kötü konutlaşma, sağlık problemleri, ve ilişkili sorunlar oldu. İngiltere ve Birleşik Devletler'de yerleşim harketini gözlemlemiş bir sosyal hizmetli olan Sen Katayama 1897'de Japonya'daki ilk konut yerleşkelerinden olan Kingsley Hall'u Tokyo'da kurdu.

1923'deki büyük depremden sonra Tokyo Kraliyet Üniversitesi'nden bir grup profesör ve öğrenci Tokyo Teikoku Daigaku Yerleşkesi'ni kurdu. Bu Japonya'daki ilk üniversite yerleşkesiydi. Bunu 1928'de Yokohoma'daki Kanto Gakuin Sosyal Servis Yönetimi Okulu'nun kurduğu Kanto Gakuin Yerleşkesi izledi. Bu üniversite yerleşkelerinden önce Osaka'da 1921'de kurulan Kita-shimin-kan önemli bir konut yerleşkesiydi.

Hasan Bülent Kahraman
Bilinç mi İdeoloji mi, Siyaset mi Toplumsallık mı, Devlet mi Birey mi?

Sanatın tarihi bir iktidar mücadelesidir. Bu kamusallığın ortaya çıkışıyla birlikte kendisini göstermiş ve bugüne kadar devam etmiş bir durumdur. Kamusal alanın düzenlenmesi egemen iktidarın bir dışavurumudur. modernite 17. yüzyıldan başlayarak buna kendi mantığını yansıtmıştır. Kamusallıkla modernite arasındaki ilişki kendisini bir görsellik sorunu olarak vaz edegelmiştir. 20. yüzyılın modernizmi bu ilişkiyi farklı boyutlarda kırmak istemiş, bir ölçüde başarmıştır. fakat geçen yüzyılın büyük toplumsaldönüşümleri sanatla politika arasındaki ilişkiyi görünür olduğu kadar da görünmez bir biçimde kurgulamış ve kullanmıştır. o noktadan başlayarak sanatçının ve sanatınözerkliği ve angajman kaygılarıyla (sarte) sanay yapıtının kendi varlık biliminden kaynaklanan özerkliği arasındaki çatışmadır. bunun gerek izleyen gerekse üreten öznedeki yansımasıysa ideolojiden bilinçselliğe kayışıdır. bu bağlamda sanat yapıtının toplumsalkonumu onun 'nesnelliğinden' kaynaklandığı kadar alımlanmsıyla ilgili bir süreç tarafından da beslenir. giderek sanat yapıtı modernitenin getirdiği kamusal otorite kavramını ve onun somutlaşması olan devlet olgusunu muhalefet kavramı içinde aşmaya çalışır. buradaki muhalefet belirgin bir ideolojik tavır alıştan çok verlıbilimsel bir olgudur ve sanatın 'gizli dil'ini meydana getirir. 'ben' edebiyatı ve söylemiyse bu varoluş durumunu beden politikaları ve bedene yönelik sanatsal üretim düzeyinde kristalleştirir. Tebliğ bu bağlamı ele alacak, bunu yakın dönem türk edebiyatının en keskin döenemeçlerinden birisini oluşturan ve devletin bedene yönelik şiddetini göstermeyi amaçlayarak işkenceyi söz konusu edinen romanları irdeleyerek temellendirecektir. bununla birlikte tebliğin

üzerinde duracağı bir diğer sorunsal karşıtlık ve muhalefet kavramlarının özneleştirilmiş ideolojiler ve devlet anlayışı içinde uğradığı ciddi kayıplardır.

Arif Kıvrak,
Sanatın Pencerisinden Polis Amirinin Eğitiminde Yaratıcı Drama

Sanat, hem kişinin yaratıcı gücünü geliştirmek, hem de insanın niteliklerini yüceltmek için güçlü bir araçtır. Kalpten kalbe giden en sıcak , en dolaysız ve sağlıklı araçtır. Sanatçı, düşünüşü ve yorumlayışı ile dikkati çeker. Çünkü o toplumun ve yurdunun özlemlerini ihtiyaçlarını en iyi duyan ve sezen kişidir. (Prof. Dr. Cahit KAVCAR, Edebiyat ve Eğitim, Ankara, 1994). Polisin toplum içerisinde ki rolü polisin ortaya koyduğu hizmet ve başarıların önüne geçmiştir. Polisin görev alanının geniş ve çeşitliliği polisin kültürel ve sosyal olarak kendini çok yönlü geliştirmesini zorunlu kılmıştır. Polisin bu anlamda görevinde etkin ve verimli olabilmesi için her şeyden önce kendini tanımaya yönelmesi gerekmektedir. Kişi kendini tanıyarak hangi alanlarda yetersiz olduğunu hangi alanlarda başarılı olduğunu tespit edebilecektir .Kendini tanıyan ve keşfeden insan başarılı olduğu alanlara yönelebilecek ve en önemlisi eksikliklerini görerek kapatabilecektir. Yaratıcı Drama bir gurup çalışması içinde, öğrencilerin bir yaşantıyı, bir kavramı, ders ünitelerinden belli konu ya da temaları yaşayarak, canlandırarak, oynayarak öğrenmelerini sağlayan bir süreç, eğitsel bir ortamdır. Bu arada eski bilgiler yeniden gözden geçirilir., sorgulanır, yeni bilişsel ve duyuşsal örüntüler içinde pekiştirilir. Düşünmenin yerini ezberciliğin, okumanın yerini bilgi yığmacısının aldığı çarpık bir öğretim sisteminde yetişen birey, eğitimin geleneksel yapısını koruması ve toplumsal uyguyu aşma çabasının olmaması nedeniyle içinde yaşadığı yenileri yakalayamamakta, eğitimin uygucu sınırları içinde sıkışıp kalmaktadır. (Adıgüzel,Ö.1993:2,1999:126) Oysa sistem öğrenciyi(bireyi) merkeze alıp, onun düşüncesel etkinliğe yönlendiren, bireye " birey" olma şansını verebilen bir sistem olmalı, yaratıcılığı geliştiren yöntemleri ve yaratıcı bireyi yetiştiren disiplinleri geliştirebilmededir. Bu anlamda Polis Akademisi 3. sınıf öğrencilerine bir çok sanat alanın(tiyatro, resim, heykel,müzik v.b) tekniğini çatısı altında toplayan, "Yaratıcı Drama" dersi eğitimi verilmektedir. Bu eğitimde; bireyin kendini tanıması ve ifade etmesi, beş duyuyu kullanma, gözlem ve güven duyularını geliştirme, grup olarak beraberce iş yapabilme becerisi, empati becerisi, kendini ve başkalarını tanıma, becerilerini geliştirerek aynı olguya farklı açılardan bakmak, kişilik kavramı, empati becerisini geliştirmek ve sağlıklı iletişim yollarını denemek, gibi konular Yaratıcı Drama dersinin teknikleri kullanarak dersler işlenmektedir. Ders dışında kalan serbest dinlenme saatlerinde de sanatsal çalışmalar Akademi öğrencisinin vazgeçemediği alanların başında gelmektedir. Bu çalışmalar arasında Tiyatro çalışmalar önemli bir yeri vardır. Her yıl bir oyun sahneleyen tiyatro grubu bu güne kadar; Üstün DÖKMEN'in "Komşu Köyün Delisi", Erhan BENER'in Hızır Doktor, Tuncer CÜCENOĞLU'nun, "Boyacı", Ali YÜRÜK'ün "Çatalı Köy" isimli oyunları sahnelenmiştir. Bu oyunlar ülkemizin çeşitli şehirlerinde üniversite öğrencilerine ve halka açık oyunlar olarak ücretsiz sahnelenmiştir. Bu anlamda bir tiyatro oyunun ötesinde sanatın evrenselliği boyutuyla polis halkla ilişkilerinde son derece önemli katkıları olmuştur. Demokratik yaşam biçimi anlayışının, toplumun beklenti düzeyinin değişmesi ve bu değişimin gelecek yüzyılda daha da hızlanacak olması, polisin sürekli eğitilmesini zorunlu kılmaktadır. Bugünün anlayışı ve yaklaşımları ile, yarının toplum ihtiyaçlarına ve sorunlarına çözüm

bulabilmek oldukça güçleşecektir. Bu nedenle, polisin hem hizmet öncesinde etkili bir biçimde yetiştirilmesine, hem de hizmet içinde sürekli olarak kendini yetiştirip yenilemesine olanak tanınmalıdır. Ancak böylelikle, Türk polisi 21. Yüzyılın ihtiyaçlarına hızla cevap verebilecek şekle getirilebilir. Nitelikli bir polis amiri iyi bir yönetici olmalıdır. İyi bir yönetici karşılaştığı sorunlar karşısında yeni fikirler, yeni düşünceler üretecek yaratıcılığa sahip olmalıdır. Yaratıcılık ise doğrudan sanatın kendisidir. Kısaca bu bildiride sanatın penceresinden, Polis Akademisinde ki eğitimi verilen Yaratıcı Drama dersinden sonuçlarından ve sanatsal etkinliklerden bilgi verilecektir.

Lev Kreft,
Savaşta Sanat: Konfor ve Silah

1. Bernard-Henry Levy'nin Önsözünde de söylediği gibi farklı savaş türleri vardır, ama hepsi "anlamlı" olmak ister. Ama bugün, von Clausewitz'in ortaya koyduğu anlamıyla savaş, yani farklı araçlarla politika yapmak olarak savaş, Carl Schmitt'in bu "farklı araçlar" ın sunulmasına karar veren ulus-devletiyle birlikte sorgulanmaktadır. *The Transformation of War* (Savaşın Dönüşümü-1991) 'da Martin van Creveld ulus-devletin bir ayrıcalığı olarak şiddet kullanımının ortadan kalktığını ve etnik ve dini gruplar arasındaki savaşların dönemine girdiğimizi iddia eder. Bu durumda herhangi bi savaşın ana hedefi siviller ve onların kültürel kimlikleridir.

2. Birinci Dünya Savaşı'nda sanat ve sanatçılar başta militan milliyetçiler ve sonunda militan devrimciler iken İkinci Dünya Savaşı'nda sanat savaşa hedef, konfor, ve silah olarak dahil olmuştur. Tüm bir grubun ve kültürlerinin tamamen yokedilmesi savaşın, özellikle de Nazi Almanyası'nda, bir amacı olmuştur ve bundandır ki sanat ve kültür savaş karşıtı bir tavırla olaylar üstüne yorum yapan olmakla kalmayıp savaşın aktörleri ve araçları olmuşlardır. Konfor sağlayarak, kimlik kurarak ve sağlamlaştırarak terapatik bir fonksiyon üstlenmişlerdir, ama aynı zamanda bir silah olarak da kullanılmışlardır. 1941-45 özgürlük savaşında Yugoslav sanatı buna tipik bir örnek teşkil eder.

3. Eski Yugoslavya savaşları van Creveld'in görüşlerini haklı çıkartıyor. Bunlar sivillere, uygarlıklarına, ve kültürlerine karşı savaşlardı. Uygarlık ve barbarlık arasındaki kavga Sırbistan (?Serbia?), Slovenya, Hırvatistan, Bosna-Hersek, Kosova, ve Makedonya'da bir slogan olarak kullanılmaktadır. Sanatçılar ve sanatları bu savaşlara oldukça derin bir biçimde dahil olmuştur.

Eğer bir savaş farklı araçlar ile politika yapmak idiyse, şimdi -farklı araçlarla- küresel bir kültür gösterisi olarak görünüyor.

Bojana Kunst,
Sanat ve Teknoloji: Özerk Olmayanın Stratejileri

Sunuşta yeni teknolojiler kullanan bazı sanat pratiklerini açacağım. Bu pratiklere sanat nesnesi ve kullanıcı arasındaki yeni ilişkiler perspektifinden, özellikle de özerklik stratejilerinin nasıl değiştiği, üzerinden bakacağım. Sunuşun odağı internet üzerinde sanat ve bazı teknolojikenstalasyonlarolacak.

Yıldız Kurtuluş,
Graffiti as Informal Artistic Experience

Art education is the structuring of one's relationship with art. This process contains the development ofone's artistic

language and the love and interest one has for art. Art is communişcation. In order to understand this one has to approach art without any prejudices.

In societies where art education is insufficient new art forms are received with resistance. Only people with experience in art are open to contemporary art forms and approach new aesthetic forms with the effort to undestand them. Within the process of formal education art education may be taught to contain enough information, yet if only eight years of schooling is mandatory, we may assume that one can also learn a lot from informal art education.

It ıs seen that children usually carry their parent's attitudes towards art. In many families the importance of art education is not well understood. Many adults see art as the copy of nature.

This has negative effects on the child's aesthetic education and prevents the chil from being open to the effects of art education. In this paper I will discuss how graffiti art can be a tool for overcoming these prejudices and their effects.

Yıldız Kurtuluş,
İnformel bir Sanatsal Deneyim Olarak Grafiti

Sanat eğitimi insanın sanatla ilintilerinin biçimlenmesidir. Bu süreç sanata sevgi ve gereksinim duyulması ile sanatın imgesel dilinin kavranmasına ilişkin gelişimi iiçine alır. Sanat bir iletidir. Bu iletiyi anlayabilmek için sanata önyargısız yaklaşmak bir eğitim sorunudur. Sanat eğitiminin yetersiz olduğu toplumlarda yeni sanat biçemleri dirençle karşılanır. Sanat donmuş kalıplar dizisi değildir ve tek yönlü iletişimle antarılamaz. Ancak yeni sanat biçemşlerine ilişkin yaşantı kazanan ve deneyinm edinen bireyler çağcıl sanat biçemlerine açıktırlar ve yeni estetik yargılara anlama çabası ile yaklaşırlar.

Formel eğitim dizgesi içinde sanat eğitiminin verili durumunun yeterli özellikler taşıdığı varsayılsa bile okullaşmanın tam olarak çözülememiş olduğu ve 8 yıllık temek eğitiminb henüz kurumlaştığı günümüzde informel sanat eğitim yöntemleri önem kazanmaktadır.

Yaygın kanı genel olarak sanat eğitimi karşısında çocukların tutunlarının ailelerinin çağın sanatına yaklaşımlarıyla ilgili olduğu yönündedir. Günümüzde çoğu ailede sanat eğitiminin önemi yadsınmaktadır. Ayrıca yetişkinlerde yaygın olan sanatı doğanın taklidi olarak görme anlayışının çocuk üzerindeki olumsuz etkileri de sanat eğitiminin amaçlarının gerçekleşmesine engel oluşturmaktadır. Bu çalışmanın ön kabulu eğitimli olmay gerektirmeyen her yaştan ve farklı çevrelerden gelen bireylerin katılımızla oluşan graffiti etkinliğinin informel sanat deneyimine elverişli olduğudur.

Nadia Laggoune,
The artist, An Engaged Being

Because the artist is a social being, whether he wants it or not he is automatically an engaged being within the cultural field. From this point of view, he is part of everything that happens in society and he always develops an attitude towards what happens around him. With the production of art works, he reflects his perception and his attitudes about the world that encircles him. He produces images that contain values that will affect society. Following this train of thought, my paper will discuss 1. That being an artist means carrying a certain attitude and engagement towards society. 2. That being engages is having an attitude towards

the social events. Here we shall discuss how the artist takes a position towards world events. 3. Engagement will be analysed in the production of the symbolic realm and in this context the influence of the artist and the educative role he assumes in producing images that carry values and ideological rewferences and how these effect social bvalues, taste and ideologies.

Nadia Laggoune,
Sanatçı, Adanmış bir Kişilik

Sosyal bir kimliği olduğundan dolayı sanatçı istesin istemesin sosyal dinamik içinde ve kültürel ortamda zaten adanmış biridir. Bu bakış açısından kendi toplumunda olan herşeye katılan biridir ve gerçekliğe karşı hep belirli bir tavır takınan kişidir. Sanat eserlerinin üretimi ile onu çevreleyen dünya hakkındaki algılarını ve görüşlerini yansıtır. Böylece toplum üzerinde müdahalesi başlar. Toplumu etkileyecek olan ve değerler içeren imgeleri üretir. Bu düşünceleri izleyerek bildirim şu ana hatlar üzerinde gelişecektir: 1: Sanatçı olmak dünyaya karşı bir adanmışlık yüklenmiş olmaktır. Bu bağlamda adanmışlığın ne olduğu üzerinde durulacak. 2. Adanmışlığın sosyal olaylara karşı bir tavır alma olduğu. Burada sanatçıların dünyada olan krizlere karşı aldıkları tavırlar tartışılacak. 3. Adanmışlık sembolik alanın oluşumu içinde incelenecek ve bu bağlamda sanatçının estetik eğitimde, estetik değerler üreterek yüklendiği rolden, ve beğeni, algı , estetik ideal ve ideolojik biçimlenme üzerinde plastıi imajların etkisinden söz

Jacques Leenhardt,
Sosyal Adanmışlık Olarak Sanat, Peyzaj, ve Ekoloji

Doğu Almanya'da zehirli eski bir maden tarama alanının dönüşümünü anlatacağım. 2000 hektarlık bir arazide yer alan bu projenin, bir sanat tarihçisi ve sosyolog olarak başkanlığına seçildim. Ikı peyzaj mimari, bir ekolojist ve bir sanatçı Bitterfelt'de yaşayan insanlar için burada bir park yaratacaklar. Bildirimde bu projenin farklı aşamaşlarını ve bu projeden politik olarak sorumlu olan kişilerin nasıl itimadını kazandığımızı anlatacağım. Dialarla sunulacak olan bu bildiri projenin tarihsel ve ekolojik bir çevre ile nasıl uyum sağladığını, tarih, sosyal işlev ve estetik boyutun nasıl biraraya getirildiğini sergileyecektir.

Şerife Meriç,
Canlanan Kimlik

Urfa 'da 1990 yılında başlayıp 1997 yılında kullanıma giren Balıklıgöl ve Çevresi düzenleme projesinin mimari conceptini anlatmanın yanı sıra bir kent ve o kentin insanları için çok önemli bir kentsel/mekansal dönüşümü hayata geçirmek için harcanan çabalara, verilen mücadeleyi, yaşanan zorlukları, gösterilen dirayeti ve uygulanan stratejileri anlatmayı en az yapılan iş kadar önemli sayıyorum. Ardından dönüşen kentin 7 yıl sonunda bıraktıklarını.....'Zalim Kral Memnut, tek tanrı olarak Allah'a inanan Halil İbrahim ve karısı Ayn Zeliha'yı cezalandırır. Kale üstündeki taş mancınıklarından aşağıdaki odun ateşine attırır. Ancak ateş su odunlar Balık olur...' Bu nedenle bu iki kaynak, göl ve balıkları (Balıklıgöl ve Ayn Zeliha) kutsaldır. Urfa insanlığın kabul ettiği dört kutsal şehir arasında (Urfa,Kudüs, Mekke ve Medine) ilk sırada yer alıyor. Halil İbrahim peygamberin bu mekanlarda

doğup yaşamış olması nedeniyle Balıklıgöl ve çevresi hem tarihi hem dini hem de kültürel yönden büyük bir öneme sahiptir. Şanlıurfa'nın kuruluşunun Nuh Peygamber zamanına kadar uzandığı rivayet ediliyor; bu savı doğrulayan pek çok bulgu var. Kuran-ı Kerim'de, Nuh tufanında adı geçen geminin Cudi Dağı'nda oturduğu yazılı. Alanda, neredeyse insanlık tarihinin başlangıcından günümüze kadar gelebilmiş çok önemli tarihi eserler var. Özellikle 1950'li yıllardan itibaren tüm kentlerimizi etkileyen trafik sorunu bu alanıda etkilemiş.Sadece tarihi bir alan olmanın ötesinde bir kent merkezi konumundaki bu alanın ortasından dört şeritli bir trafik yolu geçirilmiş.Bununla birlikte günde yaklaşık dörtyüz aracın düzensiz parkedişi,yüze yakın seyyar satıcının olması ve kentte hala yoğun kullanılan at arabalarınında bu alanda mevcudiyeti tarihi alanın bütünlüğünü ve özgün kimliğini yok etmiş. Şanlıurfa kentinin yöneticileri yıllardır bu alanın iyileştirilmesi ve canlandırılmasına katkı koymak istemiş. Bu yöndeki müdaheleler günümüze değin sürmüş. Ancak yapılabilen müdahelelerin tümü yüzeysel herhangi bir bütünlükten yoksun kalmış ve sorunlar giderek artmış. 1980'li yılların ortasında bu çalışmalar kapsamında Roberto Marta isimli İtalyan bir mimara alanın sorunları ve çözüm yolları hakkında bir rapor hazırlatılmış. Raporun kapsamı özünde bir "alan temizliği"niteliğinde. Ardından Urfa için bir imar planı (müellifler A.Uzel-K.Türkoğlu) ve koruma planı (müellif Y.Hazan)hazırlatılmış.Bu planlar alanın temel sorunlarını fark eden ve daha makro ölçekte öneriler sunan çalışmalar. Koruma Planında Balıklıgül ve Çevresi 2 Özel Proje Alanı' olarak gösterilmiş. Bu karar hem alanın özel konumunu ortaya koymuş hem de yapılan projenin dayanağı olmuştur. 1990 yılında Ziyaeddin Akbulut'un Şanlıurfa valisi olarak atanması ile alana yaklaşım yeni bir boyut kazanmış. Valilik alanı bir fikir projesi kapsamında ele almaya karar verérek Kültür Bakanlığından bu anlamda projeler hazırlanmış mimar isimleri istenmiş. Bakanlık üç isim bildirmiş. Bu üç isimden biri herhangi bir hazırlık yapmamış. Diğer isim koruma projesi de özünde alan temizliği olmak ve peyzaj projesi niteliğinde. Merih Beylinin hazırladığı proje ise alanın temel sorunu olan trafik yolunun bay-pass edilmesi ve kent konut alanı ile tarihi alanın ara kesit binalarının yapılmasıdır. Ancak trafik yolunun bay-pass edileceği tek güzergah mevcut betonerme yapıların istimlak edilmesini gerektirdi. Ancak bu istimlakların hangi bütçeyle yapılacağı, hangi sürelerde gerçekleşebileceğine yönelik bir modelde proje sürecinde önerildi. Devlet İhale Kanunu, Bakanlıklar arası yazışmalar ve iç mevzuatlarla işlerin hem zor hem yavaş yürüyeceği tespit edilerek projenin alışılagelmiş modeller yerine sivil bir insiyatifin öncülüğüyle gerçekleşmesi önerildi. Projenin nasıl finanse edileceği o tarihlerde belli değildir ve bununla ilgili herhangi bir öneri yapılamadığı gibi aslında bu çapta bir projenin yapılabileceği inancıda yoktur. Üretilen projenin amacı daha çok kayıtlara geçmesi ve o tarihten 20-25 yıl sonra herhangi bir şekilde gerekli olursa faydalanabilecek bir evrak olmasıdır. Aslında dönüşüm kanımca o tarihten sonra başlar. Projeci mimarın bu bölge kurtulursa böyle bir proje ile kurtulur ama bunu yapabilecek erk nerede şeklindeki sunuşu gerekli mercilere önce antipatik gelse de süreç içinde yapılanların hiçbir şekilde sorunun çözümlenmesini sağlamadığını da bilmek mimara hak verilmesini sağlamıştır. Vali beyin dirayetli ve istikrarlı davranışları işin yapılabilmesi için kendi alanını doğru tarifleyip gerekli mercileri harekete geçirmesi ve bu eylemlilik sırasında tüm kalemleri doğru yerde ve doğru zamanında devreye sokabilmesi sürecin sonunda dönemin başbakanı Sayın Süleyman Demirel'e yapılan sunuşlara başbakanlık örtülü ödeneğinden alınan ödenek işin başlaması için gerekli ivmeyi sağlamıştır. Daha sonra cami

derneklerinden de maddi katkı alınmıştır. İşte tam bu aşamada kent merkezi dönüşümüne halkın ilgisi ve katkısından söz etmenin yerinde olacağını düşünüyorum. Alanda aralarında iş yerlerinin, konutların bulunduğu 200'e yakın bina rızaen istimlak edildi. Bunun sanırım sadece hakları olan paranın dağıtılmasıyla olduğu şeklindeki açıklama eksik kalacaktır. Vali beyin ve bölgenin din büyüğünün, tek tek yıkılacak binaların sahipleriy görüşüp projeyi ve yapılmak istenenleri anlatıp ikna etmesinin katkısını unutmamak gerekir. Son 15-20 yıldır ana haber bültenlerini süsleyen istimlaka karşı direniş tablolarının hiç yaşanmasının nedeni de bu olsa gerek. Her türlü sivil toplum örgütü ve geleneksel sıra geceleri, belediye, okullar, camiler vb. yerlerde yapılan proje sunumları sayesinde ve seçilen yapım modeli nedeniyle proje aslında valilik, Şurkav veya müteahhit, mimarın projesi olmaktan çok Urfalı'nın projesi oldu. Ben bizzat projeyi diğer kentlerden gelen yabancılara balıklı gölün hikayesini bir bant kaydı eksiksizliği ile anlatan çocukların anlattığına tanık olduğumda projenin gerçekten halka mal oduğu günü sanırım meslek yaşantım boyunca unutmayacağım. Öyle ki projenin vaziyet planı çalışması 11 ya da 12 kez yapılmış, maketleri ile birlikte yukarıda sözü geçen ortamlarda sunulmuş ve katılan her kişi tüm süreçleri takip etmiş ve kendi alanı ile ilgili bilgileri aktarmış, mimar ve yöneticilerle bu konuyu tartışmıştır. (çeşme anısı) ve bu tartışmalar projeye yansımıştır. Kurgunun sorumluluğunu paylaşan halk peygamberler diyarına yapılan işin yapımına da katkısını esirgemedi. Bu çaptaki bir iş müteahhit pam şirketi olmaksızın valilik/Şurkav koordinasyonu ile yürüdü. Yerel ustaların katkısıyla 60 kadar atıl taş ustası bir fiil alanda çalıştı ve yeni taş ustaları yetiştirdi. Alandaki yaşamın izlerine ait bir şey bilen/öğrenen her kesimden insan düzenli gidişlerde Rızvaniye cami külliyesindeki şantiye odasına gelip belki gerekebilir diye bilgiyi aktarıyordu. Aslında bu sahiplilik (halk tarafından gösterilen) proje hayata geçtiği zaman sanırım daha büyük etkiler yarattı. Hiç unutamadığım başka bir anı ise mecbel bahirin gülleri ekildiğinde gündeme gelen güllerin nasıl korunacağı konusunun halkın sahipliliği ile çözümü hale her platformda anlattığım bir konudur. Bu ana kadar anlattığım her şey aslında hiç problem yaşanmayan olağan ve romantik bir süreç gibi oldu. Bu denli büyük bir iş yapılırken elbette gerginlikler de yaşandı. Biraz bu süreçtende bahsetmekte yarar var diye düşünmekteyim. Tüm bu işler yapılırken ülkemizdeki yasal iş yapma süreçleri de eş zamanlı yaşanıyordu. Ve bu süreçlerde projenin üzerine çok ciddi ve asılsız şüpheler düşürüldü. Özellikle koruma kurulun 2,5 yıl projeyi belirsiz bir konumda bırakması (ne onaylandı, ne de ret edildi) ayrıca yapılan ve yaşanan süreç meslek çevrelerinin alışkın olmadığı bir süreçte olmadığı için kaygıyla karşılandığını ayrıntılarıyla "Yapılar Anıtlar I" adlı kitabında anlatmaktadır. Sonuç olarak pek çoğumuzun bildiği bir söz var "insanlar yaşadıkları yere benzerler, onun soyuna, toprağına, binasına,..." belki bu benzerlik birlikte varolabilme birlikte yoğurma ve birlikte dönüşebilmeyle ilgilidir diye düşünüyorum.

Raffaele Milani,
In Defense of Nature

The aesthetic experience that we achieve in nature will not be analyzed as a value in itself, needing as such of conservation, and able to create the necessity of protection, but rather as an objective topic, which follows those, more substantial, provided by biology and ecology.

The idea, which is followed in almost the whole Ecological Aesthetics in German, but also in a good part of the

Environmental Aesthetics in English, has moved from the necessity of Defending Nature to the search for aesthetic reasons to do so. That shows a large difference from the theories of natural beauty, caracteristic of previous periods, because in these theories the necessity of conservation was not required. As to the works of Art that need to be preserved and protected, in the case of nature, we have many other reasons that prompt us to protect it (byological, moral, economical reasons); as for art, the aesthetic value is the sole motive. However even if this is not completely true (the works of art are preserved also as ethnological and historical documents). The important issue is the symmetry thus created between the natural beauty and the artistic beauty. The latter is assumed as a primary value, a value in itself while natural beauty is assumed as a derived value. The natural beauty exists in our heart, not because we are prompted to consider worthy of conservation that which provides us an aesthetic pleasure in nature, but as far as we find in the aesthetic value one more reason to reinforce a convinction which we already possess: that nature is to be respected.

Raffaele Milani,
Doğanın Savunusu

Doğada edindiğimiz estetik deneyimi, korunma ihtiyacında olması ve bu gereksinimi yaratabilmesiyle, kendinde bir değer olarak analiz edilmeyecek, biyoloji ve ekolojinin sağladığı daha elle tutulur özdeksel, alanların uzantısında ele alınacaktır. Hemen tüm "Okolgische Aesthetic" in ya da doğanın savunulması gerekliliğinden buna estetik nedenler aramaya kadar Çevresel Estetiğin önemli bir bölümünün izlediği bu yol, geçmiş dönemlere özgü doğal güzellik kuramlarından oldukça farklıdır. Çünkü korunma gerekliliği bu kuramlara ait değildir.

Saklanmak ve korunmak ihtiyacındaki sanat eserlerini düşündüğümüzde, doğayı korumak için daha fazla sebebimiz var (biyolojik, ahlaki, ekonomik). Sanat eserlerinin korunmasında en önemli güdü estetik değerdir. Bu tamamen doğru olmasa bile -ki sanat eserleri etnolojik ve tarihsel dökümanlar olarak da korunur- önemli olan konu burada doğal güzellik ile sanatsal güzellik arasında yaratılan asimetridir. Sanatsal güzellik birincil ve kendinde bir değer olarak görülürken doğal güzellik çıkarsama ile ulaşılan bir değer olarak kabul edilir. Doğal güzellik kalbimizdedir fakat bu, doğada bize estetik haz sağlayanı korumaya değer bulduğumuzdan değil, estetik değerde halihazırda sahip olduğumuz 'doğaya saygı duyulmalıdır' inancını güçlendirecek bir neden daha bulmamızdandır.

Joes de Mul,
Social Engagement of Art and Aesthetic Education

It is one thing for artists to be socially engaged; it is quite another thing to realize the aims of that engagement, because such an ambition presupposes a responsive audience. To become responsive to (the social aims) of art the audience must be educated. However, there is little agreement among artists and aesthetic educators on the question of what aesthetic education actually is and, without doubt, this confusion is linked to the no less dificult question of what art actually is.

In my lecture I shall try to shed some light on these questions, taking literature as an example. First, I shall discuss four basic conceptions of art - mimesis, expression, form and interpretation. Second, I shall discuss the implied social relevance of each of these conceptions. Finally, from a developmental perspective, I shall discuss the implications and justification of these four conceptions of

art for aesthetic education in schools and museums. In my workshop which is entitled 'Art Dialogue' I plan to create a dialoque abour art which is generally a monoloque. I hope to be able to bring to the foreground, the artistic interests and capacities of people in the neighborhood where the workshop will take place. I will exhibit certain placards in an area defined by light structures. This will be a three dimensional installation and will create an artistic space activating artistic perception. In this way, by creating an interesting space I will create a relationship between people and a pleasant environment and hopefully activate in them the desire to create something beautiful.

Robert Mull
Action and Reaction, an Architecture of Direct Involvement

No longer in direct contact with the client or the end user, the architect has been loosing control over brief, budget and quality. To meet new cultural, political and commercial conditions, the traditional role of the architect can be extended. Urgent work is required to articulate alternative methodologies and ultimately to match them with new legislative, financial and professional structures. Such structures will ideally re-establish architecture as a relevant and accountable social art. The presentation will include the Quadratura project as well as more recent work allong similar lines that have come out of the research of Beavur Mull Architects and the Architectural Association Diploma Unit 10, including collaborations with other disciplines, work in areas of political change and work with product based building types such as mass housing.

Robert Mull
Aksiyon ve Reaksiyon, Doğrudan Katılımın Mimarlığı

Artık, müşteri veya son kullanıcı ile direkt ilişki içinde olmayan mimarlar program, butçe ve kalite uzerindeki kontrollerini kaybetmektedirler. Yeni kültürel, politik ve ticari kosulları sağlamak için, mimarin geleneksel rolu genişletilebilir. Hatta mimarlari yeni kanuni, ekonomik ve finansal yapılar ile buluşturak alternatif metodların geliştirilmesi acil olarak gerekmektedir. Bu yapılar ideal olarak mimarliği yeniden alakalı ve güvenilir bir sosyal-sanat olark kurgulayacaktırlar. Sunuş, diğer disiplinler ile ortak çalişmaları, politik donusum alanlarindaki calismalari ve toplu kony gibi urun tabanli calismalari icerecek şekilde, Beavur Mull Architects ve de Architectural Association Diploma Unit 10'in araştırmaları sonucu oratya cikan, Quadratura Projesi ve ayni cizgideki daha yeni projeleri de icerecektir.

Suha Özkan
Architecture and Social Developments

Architectural profession has based its field of knowledge continuously on structures that are worthy of being noted and that have design quality. However, the arbitrary and pitiless growth of cities after the 1950's, popular development and social issues that have increased after 1968 and that have eventually been established have forced the profession to question its limits once more. The attitude that has dealt with such issues after the 1980's Aga Khan awards and that has rewarded quality solutions, has received the support and interest of both architects and people with social consciounsness. This presentation will discuss 'participative' solutions that favor the preservation of historic environments or that ameliorate de facto

urbanization with examples all the way from Indonesia, to Morocco, Bosnia or Yemen.

Suha Özkan
Mimarlıkta Toplumsal Etmenler

Mimarlık mesleği yüzyıllar boyu ilgi alanını sürekli olarak tasarım becerisini içeren ve "kayda değer" nitelikli yapılar üzerine kuragelmiştir. Ama 1950 sonrası gelişen acımasız ve gelişigüzel kentleşme, popüler yapılaşma bilinci ve özellikle 1968 sonrası artan ve mimarlık söyleminde kökleşen toplumsal kaygılar mesleğin kendi sınırlarını yeniden tanımlaması gereğini yarattı. Özellikle 1980 sonrası Ağa Khan Ödülleri çerçevesinde bu konuları irdeleyen ve nitelikli çözümleri ödüllendiren tutum, hem mimarlardan hem de toplumsal kaygılarla bilinçli kesimden büyük destek ve ilgi gördü. Sunuş, Endonezya'dan Fas'a, Bosna'dan Yemen'e emrivaki *(de facto)* kentleşmeyi daha sağlıklı durumlara getiren yada tarihsel çevrenin korunmasına yönelik "katılımcı" çözümleri örnekler eşiğinde tartışmaktadır.

Hale Özkasım,
Contemporary Museums as Main Requirements in the Information Society

The modern civilisation level that the humanity reached after several phases today, is expressed as Information Society or as Society After Industry. As knowledge is the basic productivity factor in this type of society, this made the skilled person, namely the intellectual "individual" a matter of primary importance. As a result of this metamorphosis (change) and transformation, national borders disappeared in time and "globalisation" commenced as one of the most important facts to be discussed. The turn towards to prove or fulfill him/her-self of the changing individual in the information society, and that the global values gain importance, made democracy and human rights a matter of importance, and the concepts of social responsibility and social partcipation became important.

The "Contemporary Museum Approach" which appeared after the museums started to overlook and discuss on their social responsibilities again, is fundementally based on the socio-cultural movements, and on the inquiries of cultural idendity and buildup of the societies in the 60's. Therefore, in the declaration, the definition of the cultural values of social and political areas and the position and role of the Modern Museum Approach for the museums to reach their social identity in the information society will be studied.

Belgin Turan Özkaya,
Gercekçilik ve Mimaride Özerklik: Bağdaşmaz Farklılıklar?

"Moskova'nin uçsuz bucaksız caddelerinde genç öğrenciler, bu gerçek bana inanılmaz geliyordu...Lenin tepesindeki universite ve metroyla eş zamanli kışkırtıcı, inanılmaz ve tatlı mimarlık." Aldo Rossi bugün Getty arşivinde bulunan bir yazısında 1954'deki Sovyetler gezisi sırasında Toplumsal Gerçekçi mimarlıkla karşılaşmasını bu sözlerle anlatıyor. Getty'deki bu ve bunun gibi diğer bazı belgeler Rossi uzerinde etkisi olan ve daha sonra Yeni Akılcılık (neo-Rationalism), özerk mimarlık ve Postmodernizm tartışmaları arasında gözardı edilen bir başka eğilime, Gerçekçiliğe işaret ediyor. Rossi'nin formasyonunun olusmaya basladigi ellili yıllarda İtalya'da

kapsamı İtalyan Yeni Gerçekçi film ve yazınından Georg Lukács'ın yazılarına ve Toplumsal Gerçekçiliğe uzanan ve Rossi'nin daha sonraki bazı kuramlarını özellikle de avant-garde/modernist çizgiden sapışını açıklayabilecek bir tartışma süre gidiyordu. Burada ilginç olan Rossi'nin mimari özerkliğin kuramcısı dolayısıyla mimari biçimciliğin ve estetizmin yolunu açanlardan biri olarak görülmesi. Bilindiği gibi gerçekci sanat, özellikle Toplumsal Gerçekcilik, ve avant-garde sanatın ana koşulu sayılan sanatsal özerklik birbirinin karsıtı olarak görülegelmiştir.

Bu yazida Gercekcilik ve sanatsal ozerklik kategorilerine Aldo Rossi ve degisen Italya baglaminda bakiliyor. Toplumsal adanmislikla artistik ozerkligi bagdastirma olanagi var midir? Ellilerdeki Gercekcilik tartismalarinin yanisira, altmislarin politik ortami Rossi'yi nasil etkiledi? Rossi'nin birlikte hareket ettigi one surulen donemin Ogrenci Hareketine karsi tavri neydi? Mimari ozerkligin kuramcısı olarak görülen biriyle ilgili toplumsal adanmışlık konusunu ele almak bu kategorilerin alışılagelmişin dışında esneklikler sergileyebilecegini gösterecektir.

Anne Elizabeth Pearson,
Müzeler, Galeriler, ve Görme Özürlüler

İngiltere'de müzeler ve sanat galerileri görme özürlü ziyaretçiler için, 1981 Uluslararası Özürlüler Yılı'nda bu grubun sanatsal ihtiyaçları sistematik bir biçimde ele alınmaya başladığından bu yana, hizmetler geliştirmekte ilerleme sağlamaktadırlar. Sanat ve Özürlüler konusunda görme özürlülerin görsel sanatlara ilişkin ihtiyaçlarının vurgulandığı ulusal bir rapor yayımlanmıştır (The Attenborough Report 1985).

İlk çalışmalar müzedeki nesneleri dokunma yoluyla incelemeyi sağlayacak yollara ağırlık vermişti. Bu, taş ve ahşap gibi zarar görmeden temas edilebilecek malzemelerin araştırılmasına yol açtı. Görme özürlüler eserlere ortak olmaya başladı ve sanatı deneyimlemenin yeni yolları geliştirildi. Sesle anlatmalar ve eğitmenlerin eşliğindeki turlar resim ve dokunulmaz diğer nesnelerin de dahil edilebileceğini gösterdi. Görme özürlü sanatçılar müzelerle olan ilişkilerinden etkilendiler ve heyecan verici işler ortaya çıktı. Görme Özürlüler için Ulusal Kraliyet Enstitüsü ve diğer kuruluşlar müzeler ve sanat galerileri ile ortaklaşa çalışarak iyi ışıklandırma gibi müze ziyaretlerini tam bir deneyime dönüştürebilecek olanakları araştırdılar.

Sunuşta farklı müze ve sanat galerilerinden eğitim projeleri örnekleri anlatılacak ve İngiltere ve Amerika'dan başarılı programlar hakkında kişisel deneyimler aktarılacaktır. Sanat deneyiminde ve üretiminde tüm duyuların kullanılmasının önemi vurgulanacaktır.

John Picchione,
Estetik Biçimler ve Sosyal Adanmışlık-Yeni İtalyan Avangardı

Yirminci yüzyılın ikinci yarısında İtalya'da sanat ve sosyal adanmışlık üzerine olan tartışma yeni avangardın kışkırtıcı ve uyuşmaz görüşlerinin baskınlığındaydı. Bu sunuş, bu akımın iki ana kampa bölündüğünü tartışacaktır. Modernizm projesine sadık kalan ilk kamp yıkıcı bir ideolojinin ifadesi olarak imgeye karşı (iconoclast) bir dil benimseyerek edebiyat ve sanatlara özgürleşme ve sosyal karşıtlık (antagonizma) rolü yüklemiştir. Yeni(neo)-Marksist kuram ve ütopyacı düşüncelerle yönlenen bu grup edebiyatın dünyayı mitolojilerinden ve aldatmacalarından

arındırmaya adanması gerektiğini ve edebiyatın zihinlerde politik, sosyal, ve psikolojik bir devrim imgesi canlandırabileceğini savunur. Post-modern bir estetiği haber veren ikinci grup ise edebiyat ve sanatları sosyo-politik gerçeklikler karşısında tamamen etkisiz görmektedir. Bu gruba göre kendi gösterge sistemi içinde sıkışıp kalmış ya da kendi kendini imlemesinde sıkışmış edebiyat bütün sanatsal ifadelerin keyfiliğini ve fiktifliğini gösterir. Sunuş bu görüşleri Umberto Eco, Edoardo Sanguineti, Angelo Guglielmi, ve Renato Barilli'nin - "neoavanguardia"nın tüm üyelerinin kuramsal katkılarını inceleyerek araştıracaktır. Bu kişilerin görüşleri Pier Paolo Pasolini ve Italo Calvino gibi harekete muhalif olanların görüşleri ile de karşılaştırılacaktır.

Herman Prigann – Vera David,
Perception and Movement Workshop

A 2-3 day workshop which will use the old Chinese metods of Tai Chi and the Feldenkrais method in exercises indoors and outdoors such as slow walking, self-awareness and environmental awareness. 1) Feldenkrais Method –ATM lessons- Awareness through movement which has to do with coordination of movement, self organization, learning about different possibilities of How to do an action, a movement, and learning to learn. 2) Exercising basic concepts of Tai Chi; a comp*lex combination of gentle and slow movement where is part of the body is in constant motion. 3) Outdoors exercising for different sensual experience and exercises in spatial awareness.

Herman Prigann – Vera David,
Algı ve Hareket – Atölye Çalışması

Hareket ve algı ve kendini algılama ile ilgilenen herkese açık 2-3 günlük bir çalışma Tai-Chi ve FeldenKrais yöntemlerini kullanarak iç mekanlarda ve dışarıda hareket, bedeni örgütleme, ve bir hareketi farklı yöntemlerle geliştirme konularında çalışılacaktır. Eski bir Çin bilimi olan Tai Chi ile doğada yürüme ve yavaş hareketler, bedenin her tarafını hareket ettiren egzersizler ve açık mekanda çevreye algılamak için yapılan çalışmalar yürütülecektir.

Tom Rockmore,
Sanat, Gerçeklik, ve Sosyal Sorumluluk

Sanat çok kez uç durumlarda ortaya çıkmıştır. Bertolt Brecht (Cesaret Ana) Mother Courage'ı Nazizm'e tepki olarak üretmiştir. Pablo Picasso Guernica'yı faşizme cevap olarak ortaya koymuştur. Arthur Miller The Crucible'ı McCarthyizm'e karşı yazmıştır ve Dmitri Shostakovich Yedinci Senfoni'sini Rusya'daki Nazi işgaline ve Stalin yönetimine protesto olarak bestelemiştir. Sanatçının krizlere tepki vermesi gerektiği fikri, üzerinde tartışılması gereken birkaç kavramsal zorluk üretmektedir.

Sanatın sosyal dünyayla olan ilişkisinin ve sanatçının sosyal sorumluluğunun nasıl anlaşılması gerektiği anlamlı bir sorudur ve farklı cevaplar vermek mümkündür. Bir kimse bütün sanatın krizlerden doğmadığını söyleyebilir. Bir başkası, Adorno'nun 'Auschwitz sonrası şiir' örneğinde olduğu gibi, en uç sosyal durumlar karşısında verilebilecek yeterli tepkinin formule edilmesindeki zorluğa dikkat çekebilir. Sanatın özel bir sosyal rolü olduğu görüşünün altında sanatla yaşam arasındaki ilişki hakkında genelde

sorgulanmamış varsayımlar yatar. Cevaplardan bir tanesi, sanatçının insanları kutsal dünya hakkında bilgilendirdiği düşünülerek, sanat ve din arasındaki -en azından Batı'da- tarihsel bağlantıda yatmaktadır. Bu cevap günümüzde geçerliliğini yitirmiştir. Dünya ve kendimiz hakkında öğrenmek için ve çeşitli durumlarla başa çıkmamıza yardım aramak adına doğal olarak sanata dönme eğilimimiz sanatçının çok önemli, sanat ve din arasındaki ilişkinin iyiden iyiye zayıfladığı zamanımızda bile yokolmamış, bir sosyal rolü olduğuna işaret eder.

Bu değerlendirmeye karşı sosyal sorumluluğun gerçekliğe erişime dayandığı ve bunun da yalnız felsefecilerin malı olduğu şeklindeki iyi bilinen, fazlasıyla entelektüel, Batılı görüş ortaya atılabilir. Bu görüşe göre sanatçı bilmez ve bilemez ve dolayısıyla sanatçının sosyal sorumluluğu olan bir rolü olamaz. Sanat hakkındaki bu kuramsal görüş sanat pratiği ile ters düşmektedir. Sunuş normatif (düzgüsel) ya da kuramsal sanat anlayışımızı, bu anlayışı tanımlayıp eleştirerek ve yerine sanatın kabul edilmiş sosyal rolüne daha yakın bir görüş önererek, sanat pratiğine yakın bir çizgiye taşımak amacındadır

Lucio Rosato,
Venice and the 20th Century: The Neglected Contemporaneity

A stroll in the city will reveal to us the condition of the city and of culture in Italy: we see that in the name of historic protection and restauration the city has too often been transformed into a museum and the authenticity of this transformation has not been considered. These interventions are The Hospital Project of Le Corbusier/ F.L. Wright's Golden Pavilion/ I: Gardella and the modern joint ownerwhip buildings/A. Rossi and the World Theatre/Idea Competitions for Venice-Guggenheim, Academy Bridge, Cinema Palace, Enlargement of the Cemetery/The reconstruction of Fenice/ F. Gery and the Venice Capriccio/ The Architecture Biennale

Lucio Rosato,
Venedik ve 20. Yüzyıl, ya da ihmal edilmiş Çağdaşlık

Venedikte bir gezinti bize kentin durumunu ve İtalyan kültürünü yansıtıyor: görüyoruz ki korumacılık, ve restorasyon adına kent çok sık olarak bir müzeye dönüştürülmüş ve bu dönüşümün gerçekçiliği ve içtenliği hiç düşünüşmemiş. Bu müdahaleler Corbusier'nin Hastane Projesi/ F. L. Wright ve Modern AltınEv/I. Gardella ve modern apartmanlar /A. Rossi ve Dünya Tiyatrosu/Venedik için fikir yarışmaları: Guggenheim, Akademi Köprüsü, Sinema Sarayı, Mezerlık Büyümesi/ Fenice'nin tekrar inşası/ F. Gery ve Venedik Fantezisi/ Mimarlık Biyennali

İnci San,
Cultural Education and Children's Museums

The science of cultural education can be stratified into four areas, namely the field of education and science of education, the field of socio-cultural activities, the field of aesthetic learning and the field of social criticism. The field of cultural education science has two main programme courses. One is the specification of the group of people intended, and the other is the ordering of the actiivities within a specific programme. The people that will be approached are usually a specific group such as children, youth, adults, etc. The most appropriate places for the implementation of the programmes are museums. Museums are not places only for conservation but have recently become center for youoth education and recreation. This paper will concentrate on the Children's

Museum in Brussels, which is one of the many such museums that have developed since the late 19th century.

İnci San
Kültür Pedagojisi ve Çocuk Müzeleri

Kültür Eğitimbilimi başlıca dört alana yönelir, bunlar Eğitsel ve eğitimbilimsel alan; sosyo kültürel eylem ve etkinlikler; estetik öğrenme ve toplumsal eleştiri alanı olarak bilinirler. Kültür Eğitimbilimi eğitim programlarını iki odakta toplar bunlar hedef kitlenin belirlenmesi ve uygulamaların belli bir program içinde yerleştirilmesidir. Hedef Kitle çoğunlukla belirli bir topluluktur. Bu topluluklarla kültür eğitimi çalışmalarını yapan kişiler için artık müzeler çok uygun alanlar haline gelmiştir. Müzeler yalnızca birtakım nesnelerin koruması için değil gençlerin kültürel eğitimi ve rekreasyonu için birçok kolaylıkları ile birlikte ideal alanlar oluşturmaktadırlar. Bu bildiri 19. yüzyıl sonundan bu yana benzerleri gelişen çocuk müzelerinden biri olan Brüksel Çocuk Müzesi üzerinde dialarla bilgi aktaracaktır.

Barbara Sandrisser,
Japon Ortamında Kamu Sanatı olarak
Torii'lerin Önemi

Toriiler Japonya'ya özgü yalın, kapısız, parmaklıksız, açılı kemer girişlerdir. Ölçek olarak bir metreden daha az ya da Kyoto'daki Heian Tapınağı önündeki gibi 24metreyi aşanlar vardır. En eski Toriiler ağaç gövdelerinden ya da kıvrımlı olmayan dallardan yapılmışlardı. Torriler kolay ulaşılabilir olmalarıyla Kamu sanatının ne olduğunu bize en iyi gösteren nesnelerdır. Aynı zamanda, mekanda gizli nesneler olmaktan çok kendi kapsamlarını yaratan nesneler olarak kamusal estetik farkındalığı en iyi belirten nesnelerdır. Toriiler insan, doğa ve tinsel güçlerin paylaştığı mekanları yaşamamızı sağlarlar. Görüünürde farklı olan parçalardan dinamik bir bütün yaratarak yapısal ve aynı zamanda serbest bir mimariyi deneyimlememizi sağlarlar. Çevrenin bir parçası olarak Toriiler hem güçlü hem de kırılgandırlar.

Erken 19. yüzyilda Manga resim serisinin bir parçası olarak Hokusai, iyi bir mimari tasarım gerçekleştirmek üzere, I Ching'de bulunan sayısal ilişkileri ve orantıları gösteren bir Torii çizmiştir. Hokusai'e göre iki dikey sırık, zamanı belirlemek ve bu kutsal yere girenleri selamlamak üzere kuşların sabah ve akşamları üzerlerine konarak ötmelerini sağlar. Toriilerin birbirlerine benzemekle birlikte hep farklı olan şekilleri binlerce yıl boyuncaJapon zihninde ve yüreğinde derinden yer etmiştir. Toriiler özellikle beklenmedik şekilde karşımıza çıktığında sözlere sığmayan iyi duygular esinlendirirler. Bir yerde Toriiler çok sevip saydığımız ama başkalarına sözünü etmediğimiz kişiler giibidirler.

Henk Slager,
Umudun İlkeleri,

Günümüzün sanatsal ürünleri artık bütünlüğü kalmamış bir dünyayı açığa çıkartıyorlar. Görecelilik ve rastlantısallıkla, ve değişmez ve kalıcı olanla örtüşmek yerine olaylar, diyaloglar, ve uzlaşma çabalarına dokunmakla yetinen bir yaşamla yüz yüzeyiz.

Sanatsal bir ifadenin muhtemel geçerliliği, yalnızca kişinin içinde bulunduğu özel bağlamda yargılanabilir. Geriye kalan "iletişimsel açıklık", diyologdur. Şu var ki diyologa ortak olabilmek bugünün ilişkisel sanatını (örneğin

Hollandalı sanatçı Jeanne van Heeswijk'in işleri) olanaklı kılan ahlaki değerleri üstü kapalı öngörür.

Richard Woodfield,
Art in a corporate context: Contemporary Art at Boots The Chemists

In 1999 staff from Nottingham Trent's Department of Visual and Performing Arts staged an installation of their work in the new Boots D90 building. It was a collaborative project with the Boots project team. A strategy emerged of exhibiting works that would engage with issues of health, beauty, the individual and the collective. This new approach, adopted the strategies of contemporary art installations: juxtaposition and interaction, deliberately engaged with Boots' corporate philosophy "look good, feel good". It placed art at the center of a dialogue about medicine, identity and self. The ambition was to provoke questions.

This paper will examine the successes and failures of the installation based on interviews with the Boots' staff, showing the work that was exhibited in its context. Access will be provided to the corporate website that was developed for the project at http://davinci.ntu.ac.uk/rws/researchers/visualarts/boots/index.htm

Richard Woodfield,
Ticari Ortamda Sanat

1999 'da Nottingham Trent'in Görsel ve Gösteri Sanatları Bölümü'nden bir grup Boots'un yeni D90 binasında işlerinin bir enstalasyonunu sergilediler. Bu sergileme Boots proje ekibiyle ortaklaşa gerçekleştirildi. Sağlık, güzellik, bireysellik ve ortaklık konularıyla bağlantılı bir sergileme stratejisi ortaya çıktı. Bu yeni yaklaşım bilinçli bir şekilde Boots'un "iyi görün, iyi hisset" felsefesine bağlanan çağdaş sanat enstalasyonlarının stratejilerini benimsedi: yan yana getirme ve etkileşim; sanatı tıp, kimlik ve kişilikle ilgili bir diyoloğun merkezine yerleştirdi. Amaçlanan sorular uyandırmaktı.

Bu sunuş Boots kadrosuyla yapılan röportajlara dayanarak enstalasyonun başarılarını ve başarısızlıklarını inceleyecektir.

Özcan Yurdalan, Bilal Babaoğlu, Mustafa Özünal
Photographs of Earthquakes

The paper describes the method of work and outcomes of photographic workshops carried out by organizations Volunteers of Solidarity and Enfants du Monde for the children in the disaster areas, just after the devastating earthquakes in 1999. The works also prepared grounds for the establishment of Foundation of Photography which aims to propagate similar works at different levels all around the country.

Özcan Yurdalan, Bilal Babaoğlu, Mustafa Özünal
Depremin Fotoğrafları

Bu bildiri, 1999 depremleri sonrasında deprem bölgesinde Dayanışma Gönüllüleri ve Enfants du Monde kuruluşları tarafından çocuklara yönelik yapılan fotograf atölyesi çalışmalarını yöntem, detay ve sonuçları ile tanıtmaktadır. Bu çalışmalarla kazanılan deneyim ve sinerji, fotograf alanında yaygın ve kapsamlı çalışmalar yapmayı hedefleyen Fotograf Vakfı'nı oluşturacak zemini de hazırlamıştır.

Foundation of Photography aims to improve the level of photographic art as well as increase the production of photography. Gathering and preserving photographs which reflect the cultural heritage of the country is also among the aims. Photographic education has a priority and the foundation organizes courses for children and adults in basic and advanced fields of photography. An academy type of institution is planned to be established to cover all photographic educational activities. Foundation also initiates and supports documentary photographic projects.

Fotograf Vakfı, fotograf sanatının gelişmesini, fotograf üretiminin yaygınlaşmasını ve toplumsallaşmasını, fotograf sanatçıları arasında dayanışma ve işbirliğinin güçlendirilmesini, ülkemizin geçmiş fotograf mirasının korunması ve değerlendirilmesini amaçlayan bir kültür, sanat ve eğitim vakfıdır. Fotograf eğitimi ve yaygınlaştırılması, vakfın öncelikli hedefleri arasında olup, çocuklar ve yetişkinler için kısa ve uzun dönemli kurslar düzenlemektedir. Eğitim çalışmalarının ileride bir fotograf akademisi çatısı altında bütünleştirilmesi hedeflenmektedir. Vakıf ayrıca belgesel fotograf çalışmalarını desteklemekte ve bir fotograf müzesini gerçekleştirmeyi planlamaktadır.

Nana Zhvitiashvili,
Art that forgets its name

Art doesn't fit the prescribed channels. It evades the very moment its name is pronounced. It likes to stay incognito. It feel itself the best when it forgets its name.

Jean Dubuffet

The society has long ago developed a conditioned reflex to regard as acceptable only the artworks that may be found in museums and art galleries. I will present the unconventional project within traditional art museum - Art therapy programme for disabled children in The State Russian museum (which is known as a biggest art national museum in Russia and abroad). The contemporary museum is experiencing certain "loss of context", it fails to play the role of a crown above some complex multidimensional system and tends to become marginal due to its specific contents. The Museum of nowdays absorbs the most radical, challenging "audacities" of contemporary artists. But still the museum space reflects in a condensed form the genesis of human cognition and transformation of the world and itself at different stages and in a variety of areas. Hence, this space is filled with the eternal issues of the mankind - this is one of the major "ontological" functions of the museum. I think, that this project added the new "dimension" to the practice of art museum: widening forms of educational activities and inviting new audiencies. It started in May 1991 in Saint-Petersburg in The State Russian museum where international group of artists, art and music therapists, teachers and children/adults with special needs and children from ordinary schools were integrated in creative process for 5 days. They produced art objects and performances- experimenting with different media (paper, paints, wood, sounds, movements etc.) and various themes, which afterwards were exhibited in the museum. That was the beginning of Art Therapy programme for disabled people in the museum, which coincided with the profound political, economic, cultural changes in Russia where disabled "community" had been isolated for a long time. The reader might ask – why these workshops and exhibition "Meeting in creativity" are so important in the end of XX century in the comparison to the other important cultural events? The answer is

obvious: this event reflects contraversial phenomena, which in my opinion, influenced art of the last century.

Contemporary culture addresses the boundary experience seeking clues to the mystery of its own essense. Nevertheless, regardless of its capability to tolerate and absorb, for a long time the culture has been keeping distance from such autonomous forms of expression as creativity of children and the mentally ill or disabled people. The common feature that unites these forms of expression is the verdict of "pre-logical thinking" on the grounds of which they've been confined to the same reservation. This verdict was jointly pronounced by etnologists (Levi-Bruhl), children psychologists (Jean Piaget) and by almost all psychiatrists. During the XX century, roughly, the society has been changing its attitude to the described cultural disbalance. Integrative process started. And these are artists who should be credited for integrating this special experience successfully and making it available to all.

However, artists creating their woks "use both conscious and unconscious areas of their creative potential and the world of opposites contained in these two". This process is similar to the nature of Art Therapy, where combination of different aspects, - such as creative spontaneity and possibility to reflect on it, - reveals itself. Every person has his own answer to the eternal questions "Who am I? What is the world I'm living in?" Creativity is that very path following which one seeks answers to these questions as well as means of answering. The Art Therapy programme quite clearly proved that in the creative process the opposed notions "healthy" and "unhealthy" retreat into the background. It is equally valuable for disabled and non-disabled people, because they can "translate" their emotions, feelings and personal experience into the language of art, discovering and experimenting with new meanings of the self and the world. Their is symbolic communication – through artistic images, music, movement – while sometimes ordinary verbal communication is not possible.

Finally, it is important to register that conventionalism of the "norm" in art was defiantly rejected in the XXth century, and the exceptional position of creator has become even more vivid. It is the channelled daring power that builds the interrelation between the Creator and the Spectator. Contemporary culture that has united playing, intellectual reflection and critical comments reveals an extremely complex status of the reality. On the one hand: it is the reality of art itself without any frames of a law or a system and hence, incapable of providing what's "correct" and "erroneous". On the other hand it's the reality of relations between live and explored-existential adventure lasting as long as life.

***Nana Zhvitiashvili*,**
Adını Unutan Sanat

Uzun zamandır toplum yalnızca müze ve galerilerde görülen işleri sanattan saymayı huy edindi. Ben geleneksel bir müzede yapılan fakat kalıplara uymayan bir sanat projesini sunacağım. Rusya ve bütün dünyada en büyük milli müze olarak bilkinen Rus Müzesinde özürlü çocuklar için yapılmış olan bir sanat terapi projesinden söz edeceğim. Bugünğün müzeleri sanatçıların en ileriş, nbeklenmedik ve farklı işlerini sergileyebiliyorlar, ama müze mekanı aslında insanlığın başından beri durumunu ve gelişmesini sergileyen bir mekandır. Bir şekilde müze mekanlarının insanlığın en temel konuları ile dolu

olduğunu söyleyebiliriz. Sanıyorum ki bizim çocuklarla yaptığımız bu proje müze kapsamına yeni bir ilgi alanı ve yeni bir kavram getirdi. Bu proje 1991 de St. Petersburg'da birçok sanatçı, sanat ve müzik terapistleri, öğretmenler, öğrenciler ve özel gereksinimleri olan yetişkin ve çocuklarla sürdürülen 5 günlük bir çalışmaydı. Bu kişiler sanat ve performanslar yaptılar ve bunlar daha sonra müzede sergilendi. Bu proje aynı zamanda Rusya'nın çok önemli politik ekonomik ve sosyal değişimler geçirdiği döneme rastladı. Bundan önce özürlüler Rusyada toplum içinde görünmüyorlardı. Bence bu olayın önemi son yüzyılda sanatı etkileyen önemli yeni kavramları gündeme getirmesidir. Bu bildiride bu kavramlar irdelenecektir.

ART AND SOCIAL ENGAGEMENT
SANAT VE SOSYAL ADANMIŞLIK

International Symposium, Workshops and Art Events
Uluslararası Sempozyum, Atölye ve Sanat Etkinlikleri

Biographies
Biyografiler

Yıldırım Yavuz PhD in Art and Architectural history; Dean of the Faculty of Architecture METU.

Selahattin Önür PhD in Architecture; Chairperson of the Department of Architecture METU.

Ayşen Savaş PhD in Architecture; advisor to the President of METU.

Ali Cengizkan PhD in Architecture; Vice-President of Sanart.

Erhan Karaesmen PhD in Civil Engineering; Honorary Member of Sanart

Paola Ardizzola born in Torino in 1968, graduated from Architecture Faculty of 'G. D'Annunzio' University, Pescara, with a thesis about the architectural evolution of the modern habitat in Berlin during the '20s. She is carring out the Doctorial Research in architecture and city-planning history in the same Faculty, Department of Sciences, History of Architecture, Restoration and Representation, about the german architect Bruno Taut and his years abroad, especially the relationship with turkish culture. Publications (still in printing): Leopold Gmelin architetto, un viaggiatore atipico di fine ottocento (Leopold Gmelin architect, an unusual traveller at the end of '800); Am Schillerpark, Berlino 1924: la Siedlung dimenticata di Bruno Taut (Am Schillerpark, Berlin 1924: the forgotten Siedlung by Bruno Taut). From 1999 she has been working as conceiver of art and architecture Exhibitions: 1999-Kirchweidach (Germany): Abruzzo, the secret land. Meeting of art, architecture, photography and music. 1999-A wandering Exhibition in Abruzzo: Space '999. Art and architecture with recycled materials. 2000-San Vito Chietino: Space '000. Art and architecture in an unused kiln, new ideas and old traditions. She has partecipated in art and architecture Exhibitions with projects on the recovery of ancient buildings in fine art spaces and music places; moreover she has written several critic texts for italian artists. She is working as art director for the next Art-meeting 'Paesaggi e Passaggi' that will be hold in the citadel of Navelli (L'Aquila), including fine arts, music, poetry, dance, land art and architecture.

Paola Ardizzola Pescara G.D'Annunzio üniversitesi mimarlık fakültesinden Berlin'de 1920'lerde çağdaş konutların mimari gelişimi üzerinde yaptığı texz ile mezun oldu. Halen aynı üniversitenin Mimarı ve Şehircilik Tariihi Bölümünde Alman Mimar Bruno Taut ve Taut'ın Almanya dışındaki, özellikle Türkiye'de geçirdiği yıllar üzerinde doktora tezi çalışması sürdürmektedir. 1999'dan bu yana Sanat ve Mimari sergiler düzenlemiştir. 1999 da Kirchweichdach (Almanya) Abruzzo gizli Dünya, sanat, mimari fotograf ve müzik buluşması; 1999 Abruzzo İtalya'da gezici, kullanılmış malzemelerle sanat ve mimari sergisi; 2000, San Vito Chietino'da OOO Mekanda, yeni düüşünceler ve eski gelenekler buluşması sergisi; Italyan sanatçılar üzerinde eleştiri yazıları yazmış ve eski yapıların tekrar yaşam kazanması için sanatsal çalışmalarda bulunmuştur; şu anda Navelli'de sanat, müzik, şiir, dans, doğa sanatı ve mimari içerecek 'Peyzajlar ve Geçişler' adlı bir sergi düzenlemektedir.

Friedrich Teja Bach, born 1944, is professor of Art History at Vienna University (1995-1998 Head of the Department). He studied history, political theory, german literature, philosophy and art history at the universities of Tübingen, Vienna, Paris (Sorbonne), New York (Columbia) and New Haven (Yale). From 1981 till 1986 he

was assistant professor at the Academy of Fine Arts in Berlin, from 1991 to 1993 guest professor at the Humboldt University, Berlin. From 1964 till 1985 he also worked as a sculptor, in 1988 he organized the exhibition "Sculpture in Berlin 1968-1988", and from 1993 till 1995 he was scientific director of the Brancusi retrospective shown in Paris and Philadelphia in 1995. In 2001, Prof. Bach was guest professor at the Institute of Art History, at Harvard University. Selected bibliography: Constantin Brancusi. Metamorphosen plastischer Form (Köln 1987); Brancusi. PhotoReflexion (Paris 1991), Constantin Brancusi 1876-1957 (Cambridge, Mass. 1995); Struktur und Erscheinung. Untersuchungen zu Dürers graphischer Kunst (Berlin 1996)

Raffaele Milani Bologna Universitesinde Felsefe bölümünde 1974'den bu yana öğretim üyesi ve Estetik Tariihi doçentidir. Son yıllarda kıyaslamalı estetik üzerinde çalışmakta olup Etienne Souriau'nun Sanatların İletişimi kitabının çevirisinin editörlüüşüğünü yapmıştır. 1991 yılında Estetik Kategoriler, kitabını yayaımlamış ve 'Estetik İncelemeler' ve Estetik Dergisi' gibi önemli estetik yayınlarda yazıları yayınlanmıştır. 'Resimsellik: Klasik ve Romantik Beğeni arasındaki Gelişme' adlı kitabi Botanik Bahçeler, Uluslararası ödülünü, ve son kitabı 'Peyzaj Sanatı' Calabria Uluslararası ödülünü almıştır. 'Korkunun Çekiciliği – Gotiğin icadından Rokoko ve Bayağı Beğeniye Kadar' adlı kitabı (1998) peyzajın keşfinden, seyahat ve doğanınj zevklerine kadar doğa ile ilgili çeşitli konuları ele alır. Bunlar dışında iki kitap editörlüğü vardır: ' Goethe'nin düşüncesinde Estetik ve Peyzaj' (1999) ve 'Doğa ve Duygular' (2000). Bu Sanart'ta 2. katılımıdır.

Richard Woodfield is Research Professor in Art and Design at the Nottingham Trent University. He has recently published Art History as Cultural History: Warburg's Projects (2000), Framing Formalism: Riegl's Work (2000) and Ernst Gombrich, Dal mio tempo: Città, maestri, incontri (1999). He is currently engaged in developing a multi-disciplinary research project Art, Science and Technology: Connecting 2D Representations with 3D Structures and a study of the reception of Leonardo da Vinci's Trattato della Pittura in the UK. Richard Woodfield Nottingham Trent Üniversitesinde Sanat ve Tasarım dalında Araştırma profesörüdür. Son olarak 'Kültürel Tarih olarak Sanat Tariihi: Warburg Projeleri' (2000), 'Biçimciliğe Çerçeve; Riegl'ın Çalışmaları' (2000) ve 'Zamanımın Ernst Gombrich'I: Kentler, Ustalar ve karşılaşmalar (1999) başlıklı kitapları yayımlanmıştır. Şu anda Sanat, Bilim ve Teknoloji: İki Boyutlu Tasvirlerin 3 boyutlu strüktürlerle bileşimi' adlı disiplinlerarası bir proje yürütmektedir. Aynı zamanda Leonardo Da Vinci'nin 'Resim Üzerine' kitabının İngiltere'deki çalışmalarını inceleyen bir araştırma sürdürmektedir. Bu Sanart'ta 4. katılımıdır.

John Picchione 1975'den bu yana Kanada Toronto York Üniversitesinde Dil, Edebiyat ve Linguistik Bölümünde öğretim üyesidir. Ana konuları 20. yüzyıl İtalyan Şiiri, avant-garde akımlar ve edebiyat kuramıdır. Il Novecento, Dünya Edebiyatı Ansiklopedisi, 1960'lardan Bu Yana Avant-Garde Şliir, Edebiyat Biyografileri Sözlüğü, İtalyan Araştırmalarında Kadın, 'Avanguardia e Postmoderno' gibi kitap ve ansiklopedilere katkıda bulunmuş birçok dergide yayınlamış ve birçok edebiyat grubu çalışmasına katılmıştır. 'Kuzey Amerika'da İtalyan Edebiyatı: Pedagojik Stratejiler' (1989) kitabının ko-editörüdür; '20. Yuzyıl İtalyan Şiiri' (1993)İngilizce okular için ilk örnek oluşturan bir antolojidir ve kolektif olarak editörlüğü yapılmıştır. 1995'de 'A.Porta'ya bir Tanıtma' adlı kitabını yayımlamıştır ve bu yıl yeni avant-garde hareketler

üzerinde bir kitabı yayınlanacaktır. Bu Sanart'ta 2. katılımıdır

Elizabeth Cinello son yirmi yıldır Toronto'nun kültürel ortamında yazar, tiyatro yönetmeni, öoca, sanat yöneticisi ve gösteri sanatçısı olarak etkindir. Toplumsal sanat gelişiminde öncü rolü üstlenmiş ve topluma açık sanat etkinliklerinde önemli katkılarda bulunmuştur. Çalışmaları genellikle kadın konularını, göçmen kimliklerini, ve kültürel ifadeler ile ilgili olmuştur. Konuları geniş alanları kapsayan sanatçılarla çalışmış ve parklarda, sokakta, toplumsal alanlarda, okul ve kütüphanelerde gösteriler ve sanat olayları düzenlemiştir. Sanat Başlıyor Kültürel Merkezinin kurucularından biridir. Birçok kamu sanat projesi ve karışık medya gösterileri düzenlemiştir. Sanat başlıyor Kanada'da toplumsal sanat ve gösterilerde örnek kuruluş olarak belirlenmiştir. Uluslararası tanınan A.J. Diamond, Donald Schmitt ve Ltd. nin tasarladığı ödüllü Kütüphane binasında toplumsal hedefli projeler üretimine öncülük etmiştir. Terkedilmiş bazı kamu binalarının tekrar topluma kazandırılması için Sanat Peyzajı Danışma kurulu üyeliği yapmaktadır. Birçok dergide sanat ve kültür pratikleri üzerinde yazıları yayınlanmıştır. Şu anda kamu yararına olan Toronto Sanat Konseyi üyesidir ve sanat ve kültürü etkileyecek kamu projelerinde Toronto Kenti temsiliği yapmaktadır.

Jacques Leenhardt sosyoloji dalında doktora yapmış ve Sosyal Bilimler Yüksek Okulu (Paris) Müdürü ve Dil ve Sanat Araştırmaları Merkezinde Sanat ve Edebiyat Düşsel ve Sosyal İşlevler Ekipi başkanıdır (E.H.E.S.S./CNRS), aynı zamanda (AICA) Uluslararası Sanat Eleştirmenleri Kurumu'nun Onursal Başkanı, Ressam Wilfredo Lam dostları Derneğinin başkanı, İsviçre kökenli Le Temps gazetesinin Fransa muhabiridır. Aynı zamanda sanat, doğa, çevre ve peyzaj arasındaki ilişkiler üzerinde araştırmalar yapan CRESTET Sanat Merkezinin Başkanıdır. Princeton İleri Araştırmalar Enstitüsü Üyesi ve Almanya, Brezilya ve Amerka'da birçok üniversitede misafir profesördür. En son yayınları arasında Villette- Amazon, 20 Yüzyıl Çevresi üzerinde bir Manifesto (1996), Peyzajcı Michel Corajoud (2000), Roberto Burle Marx'ın bahçelerinde (1994), Yanlış Anlaşmalar Bahçelerinde: Franko-Alman düşünce alışverişi (1990, yeni baskı 1997), Sözcüklerin Gücü, Entelektüellerin Rolü (1982) bulunmaktadır. Bu Sanart'ta 3. katılımıdır

İnci Kansu Gazi Eğitim Fakültesi Resim–İş Bölümü mezunudur.Resim grafik ve sanat tarihi öğretmeni,yönetici ve müfettişi olarak çalıştı.Fullbright ile A.B.D'nde "plastik sanatlar eğitimi kursu"na katıldı ve "kağıt sanatı"ile ilgili okul ve sanatçı atölyelerinde çalıştı.Değişik alanlarda çalışan kağıt sanatcılarının atölyelerindeki ve Hollanda Kraliyet Kütüphanesi'nin "tarihi kağıt bölümü"ndeki workshoplara katıldı.Kütüpahanenin bu bölümünde sanatcıya kağıt sanatcısı dosyası açıldı.IAPMA (uluslararası kağıdını üreten ve kağıdı ile çalışan sanatcılar örgütü) üyesi olarak bu örgütün değişik ülkelerde düzenlediği kongrelere ve sergilere katılmaktadır. K.K.T.C, Türkiye, Avrupa'da kişisel sergiler düzenledi, karma sergilere katıldı ve "kağıt sanatı-el yapımı kağıt"ile ilgili konferans ve workshop'lar yapmaktadır.Ödülleri vardır.

Herman Prigann, 1963-1968 yıllarında Resim ve Şehircilik eğitimi gören Herman Prigann sergiler ve 'oluşumlar' düzenlemiş ve narkotik bağımlılara yardım olarak bir organizasyon kurmuştur. 1980-1989 arasında 'Gelecek iiçin Grafiti'ler konulu sosyal içerikli sanat projeleri gerçekleştirmiştir.1983'de doğa sanatı ile

ilgilenmeye başlıyan Herman Prigann Avusturya, Almanya, Danimarka, Belçika, İtalya ve Japonya'da işler gerçekleştirmiş ve ilk kez 1989'da daha önce endüstriyel sondajların bozduğu doğada Terranova adıyla sanat ortamları oluşturmuştur. Dönüşüm İçinde Nesneler-heykelimsi Çevreler ve Terra Nova adlı sergi ve çalışmalarını Berlin, Dortmund, Münih, Odense, Kopenhag, Bergamo, Ankara , Tokyo, Madrid ve Rotterdamda gerçekleştirmiştir. Bu sergi ve enstalasyonlar çoğu kez Yeni Peyzaj Biçimlendirmeleri adı ile yapılan atölye çalışmaları ile birleşmiştir. İki yıldır Doğu ve Batı Buluşması adlı ve Japonya ile Portekiz arasındaki ülkelerde gerçekleştirilecek olan bir doğa sanatı projesi üzerinde çalışmaktadır. Bu Sanart'ta 2. katılımıdır.

Lucio Rosato born in 1960, graduated in 1986 from Architecture Faculty of 'G. D'Annunzio' University, Pescara, with the thesis 'Notes journey in the Mediterraneo'. In 1996 he wins the prize in Europan 4 competition 'to build city on city' with the project Minotaurus in Iraklion. Coauthor with his brother Paolo in multimedia shows (In blue presence, Love moves sea, Cartagena and Lemons) performed in music show of contemporary art. Apart from being an architect, he works as painter and sculptor inspired from mediterranean culture. In 2000 he realized the narrow door, for the new archeological Museum in Chieti, a great sculpture in steel and bronze which rapresents the passage from alive city (the Foro) to death city (the Necropoli). He lectures Interior Design at European Design Academy in Pescara. From 2000 he collaborates with the staff of the Art Sociology Department in the 'G.D'Annunzio' University. Several works of him are published in Art and Architectural journals.

Ermano Flacco born in 1947, graduated from Architecture Faculty in Pescara with Professor Giorgio Grassi. He partecipated in the XV Triennale in Milan. CLUA (Cooperative Library University of Abruzzo) founder and president until 1980, he has been the organizer of italian contemporary architects Exhibitions like Ridolfi, Frankl, Rossi, Grassi, Aymonino. In 1990 he has been invited to report about his architectural works in the 'G. D'Annunzio' University, Pescara. 1999, 3th prize in the competition 'Open spaces between citadel and stream Morla' in Bergamo (Italy). His artistic life is intensive as well: he works with coloured earths, inspired from ancient memories and new experimentations. From 2000 he manages the project 'Supporting city for children' for local administrations.

Gabriele d'Oltremare is Master of Art and Designer, mainly interested in studing the relation between nature and architecture. He has made several researches based on the history of the territory in which he lives and the transformations of the natural and built landscape; the development of infrasructural network and the new disposition of the costal line of the middle Adriatic in Italy. He performed studies on lo specchio – the mirror, anthropology, history myths and superstitions; reflections on art. He has partecipated in several painting, graphic and design competitions whose theme was the relation between man, environment and traditions. Actually he partecipates and conceives exhibitions of art and architecture in relation to society, ecology and history. For the realization of his works he prefers to use poor and recycled materials that convey better the signs of their story. He has partecipated in realizations of several workshops and meetings on the historical and artistical heritage, for the sensibilization of the young people. Together with his brother Marco

d'Oltremare he realized the installation of the stage Palafiabe with scenographies for theatrical and shows for children in the 1997-'98 editions of Fierabilandia, Lanciano. In February 2002 he realized the scenographic stage for a didactic Exhibition of Art: Marionette-Burattini-Maschere (Puppets-masks) in the Museum of Contemporary Art in Francavilla al mare. He has illustrated several books and manifestos for architectural, environmental, historical, cultural traditional exhibitions.

Vera David Viyana Universitesinde sosyoloji ve etnoloji eğitimi gören David 1970-1974 yıllarında kuzey ve batı Afrikada eğitim çalışmaları sürdürmüştür. 1967'den bu yana hareket ve bedensellik üzerinde, la mama ve arica-enstitü çalışmaları sürdürmektedir. 1076'dan beri 'Yaşayan Tiyatro' ile birlikte çalışmaktadır. 1973'den bu yana Esalen Enstitüsünde Gia Fu Feng ve ayrıca Toyo Kobayashi ile birlikte çalışmaktadır. Herman Prigann ile birlikte Kamusal sanat projeleri ve 'Peyzajda algı' atölyeleri yürütmüştür. Sanart'a ikinci kez katılmaktadır.

Catherine Maurey Universite Panthéon Sorbonne'da felsefe doktorası yapmış olan Maurey Fransız Estetik Derneği Editörlük Danışmanı ve Uyesidir. 1997'de 'Septentrion Universite Yayınevinde 'Koreografi ve Felsefenin temeli olarak Bunalım' kitabını, Panayotis ve Effie Michelis Vakfı Estetik Yayınlarında 'Adanmış bir Beden için Sorgulanan bir Sanat; 1998'de Les Temps Philosophiques Dergisinde 'Dansın Phenomenolojisi için; Mikel Dufrenne'ın çalışmaları ardından' incelemelerini ve daha birçok felsefi yazı yayınlamıştır. 2001'de Yokyo'da Uluslararası Estetik Kongresine katılmış ve ' Zulum Dansı: Buto ve Antonin Artaud'nun tiyatro kuramları' adlı bildiriyi sunmuştur. Estetik üzerine araştırmalarını sürdürmekte ve Ticaret Yüksek Okulunda 'İş Etiği' üzerinde araştırmalar yapmaktadır.

Jos de Mul is philosopher and art historian. He is Professor of Man and Culture at Erasmus University, Rotterdam, the Netherlands. He has published several books and many articles on aesthetics, the philosophy of culture and technology, and (the history) of hermeneutics. Some relevant publications in the context of the symposium are: 'Aesthetic development of the individual'. In: A.W. van Haaften, M. Korthals en T. Wren (ed.), Philosophy of Development. Reconstructing the Foundations of Human Development and Education, Dordrecht/Boston/London: Kluwer 1997, 135-152; 'Artistic Development'. In: A.W. van Haaften, M. Korthals en T. Wren (ed.), Philosophy of Development. Reconstructing the Foundations of Human Development and Education, Dordrecht/Boston/London: Kluwer 1997, 183-198; Romantic desire in (post)modern art and philosophy, Albany, N.Y.: State University of New York Press 1999. Forthcoming: The Tragedy of Finitude. Dilthey's Hermeneutics of Life, New Haven: Yale University Press, forthcoming.

Haruhiko Fujita Mimarlık dalında doktora yapan Haruhiko Fujita Osaka Universitesi Beşeri İlimler Yüksek Lisans Bölümünde Estetik ve Sanat Kuramı Profesörüdür ; Kyoto Teknoloji Enstitüsünde, Osaka Kent Universitesinde okumuş, Buffalo SUNY universitesine Fulbright burslusu olarak gitmiş, ve Toronto Universitesine Kanada Devlet Bursu almıştır. Belçika'da Leuven Katolik Universitesinde misafir profesörlük yapmıştır. Şu anda Osaka Universitesi Yüksek Lisans bölümünde Profesördür. William Morris (Tokyo 1996), Modern Japonyada Tasarım Kuramı ve Tarihi (Kyoto 1999), J.M.W. Turner (Tokyo 2001) adlı

kitapları yayınlanmıştır ve Tasarım k<uramı Forumu (Kyoto 2001) kitabının baş editörlüğünü yapmıştır.

Anne Elizabeth Pearson özürlü katılımcıların bilgiye ulaşmaları konusunda uzmanlık eğitimi görmüş olan bir müze eğitim danışmanıdır. New York Metropoltam Müzesi ve Londra British Müzesinin eğitim bölümlerinde çalışmıştır. Akademik temeli eski Tarih ve Arkeoloji üzerinedir. Anne <pearson özellikle görme özürlü müze gezenleri konusunda çalışmıştır. 3 büyük dokunma sergisi hazırlamış ve bunlarla birlikte görme özürlülerin konserlerini düzenlemiştir. Bilişsel özürlülerin sanata katılımları konusunda araştırmalar ve yayınlar yapmıştır. Avrupa Konseyi, Fransız Vakfı, Avrupa Korler federasyonu, Müzeler Derneği, Öğrenme Kampanyası gibi konsey ve toplantılarda konferanslar vermiştir. 1995'de 'Herkes için Sanat – Özürlü konuklar için katılım rehberi' ve 'Büyük Ayak: Öğrenme Zorlukları olan Çocuklara Müze kullanımı' adlı kitapları yayınlanmıştır. 'Asırların Bilgisini Paylaşmak' adlı Avrupa Konseyi destekli kitabın editörlüğünü yapmış ve giriş yazısını yazmıştır.

Hasan Bülent Kahraman, political scientist, writer and art critic. he recieved his undergraduate degree in civil engineering, masters degree in economics and ph. d. degree in political science. then, he has been teching in various different universities social theory, post structuralist philosophy and contemporary art theories as well as turkish politics. appointed as the chief advisor to the ministry of culture. has a large number of books and articles. currently he is teaching at sabancı university at istanbul and contributing to radikal, daily as a columnist. his recent books, türk şiiri, modernizm, şiir (turkish poetry, nmodernism, poetry), cam odada oturmak (living in the glass room), tarih ve ideoloji arasında türk romanı (turkish novel between history and ideology).

Hasan Bülent Kahraman siyaset bilimci, yazar ve sanat eleştirmeni. akademik derecelerini sırasıyla, inşaat mühendisliği, ekonomi ve siyaset bilimi dallarında tamamladı. çeşitli üniversitelerde toplumsal kuram, yapısalcılık sonrası felsefe eksenli çağdaş sanat kuramları ve türk siyaseti ve türk siyasal, toplumsal düşüncesi ağırlıklı dersler verdi. yayınlanmış çok sayıda kaitap ve makalesi bulunuyor. şimdi sabancı üniversitesi öğretim üyesi ve radikal gazetesi köşe yazarı. son yayınlanmış yapıtları. türk şiiri, modernizm, şiir, cam odada oturmak, tarih ve ideoloji arasında türk romanı.

Yıldız Kurtuluş has graduated from the Art Education Department of Gazi University in Ankara. She has completed her thesis in the open University in 1994 and finished her masters studies in 1998 at the Ankara University Educational Science Department. In 200 she has taken her Ph. D. She has been working as art educator since 1969 in the schools related to the Ministry of Education. She is now a member of the Mediterranean University Faculty of Fine arts.

Yıldız Kurtuluş Gazi Üniversitesi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümünden 1969'da mezun oldu ve o yıldan bu yana Milli Eğitim Bakanlığına bağlı okullarda sanat eğitimcisi olarak çalıştı. 1994 Yılında Anadolu Üniversitiesi Açıköğretim Fakültesinde lisans tamamladı. 1998 yılında Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi EPO (Güzel Sanatlar Eğitimi) Anabilim dalında yüksek lisans eğitimini, 2000 yılında aynı fakültede doktorasını tamamladı. Şu anda Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim üyesidir.

Zerrin İren Boynudelik completed her doctoral thesis on 'İstanbul Exhibitions between the Years 1986-1996 which have direct relationship to their spaces', graduated from the Literature department of the Istanbul Yıldız College, worked for the Atatürk Library as programme director between 1991-1994, taught Cultural history at the Mimar Sinan University between 1993-1998, became instructor at the Yıldız Technical University, acted as assistant to the chair at the Yıldız Technical University, Art and Design Faculty Art Department, and is presently the person responsible for educational programmes at the Yıldız Technical University Social Sciences Institute Graduate Art Department .

Kadriye Tezcan Akmehmet is following the doctorate programme at the İstanbul Technical University Social Sciences Institute. She has done her masters studies in the field of Museology. She is working at the Yıldız Technical University on the project of 'Using Museums as Laboratories in History Education'. She has published on 'Museum Education' (Ankara 2002), 'The Contribution of Museums to School Education' (Istanbul 2001) in symposium publications, and has given conferences and seminars on museology and conducted educational programmes in museums.

Henk Slager Amsterdam ve Amsterdam Serbest Üniversitesinde felsefe, sanat tarihi ve edebiyat kuramı eğitimi gördü. Doktorasını 1989'da 'Biçimci Karakter' tezi ile yaptı ve 1993 yılına kadar Brüksel Serbest Üniversitesinde sanat ve kültür bilimi temelleri üzerinde araştırma sürdürdü. Kutsalın Alacakaranlığında (Hubert Dethier ile) ve Sanat Kuramı Arkeolojisi adlı kitapları bu çalışmanın sonuçlarını dile getirir. Giderek ilgi alanı akademik ve kuramsal olandan yaşantısal ve deneyimsel olana kaymış ve çağdaş sanat üzerinde çalışmaya başlamıştır. 1993'de Global Umut Vakfını kurmuş ve bu vakıfın çalışması olarak sergiler, sempozyumlar ve yayınlar düzenlemiştir. L&B (Lier en Boog) süreli yayını Sanat Felsefesi ve Kuramı üzerinde yazılar yayınlamakta ve Henk Slager ve Annette W. Balkema tarafından editörlüğü yapılmaktadır. 1994'den bu yana Henk Slager De Appel'de (Amsterdam) yüksek lisans küratör eğitimi programında sanat felsefesi ve kuramı dersleri vermektedir. 2001'den bu yana Antwerp'de Yüksek Güzel Sanatlar Enstitüsünde Estetik dersleri vermektedir. Uluslararası Estetik Derneğinde Asistan Genel Sekreterdir.

İnci Eviner has graduated from the art department of the İstanbul Fine Arts Academy and has been exhibiting her work in group and solo exhibitions since 1981. In 1991 she took part in the Contemporary Turkish Art exhibition in Tokio. In 1994 she took part in a group exhibition curated by Lucrezia de Domizio Domini in Bologna, in 1997 she took part in an exhibition curated by Beral Madra alongside the Venice Biennale, in 1998 she exhibited in group shows in Brussels and Florence. She is currently faculty member at the Yıldız Technical University Department of Art and Design, Istanbul.

İnci Eviner İstanbul Güzel Sanatlar Akademisinde sanat eğitimi gören İnci Eviner 1981'dan bu yana grup ve kişisel sergilerde çalışmalarını sergilemektedir.1991'de Tokyo'daki Çağdaş Türk Sanatı sergisine katılmış, 1994'de Bologna'da Arte Fiera'ya katılmış, 1997'de Venedik Bienali sırasında Beral Madra'nın kurduğu bir sergide yer almış, 1998 de Brüksel, ve Floransa'da uluslararası sergilere katılmıuştır. Şu anda Yıldız Teknik konteyner görevi görecektir. Yatak, uyku halini ve bir çeşit

Üniversitesinde Sanat ve Tasarım Fakültesinde Öğretim Görevlisidir.

Başak Kaptan born in 1978, İzmir. Graduated from the Faculty of Art, Design and Architecture, Department of Fine Arts at the year of 2001. Currently working on her MFA

Başak Kaptan 1978 yılında İzmir'de doğdu. 2001 yılında Bilkent Üniversitesi Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi, Güzel Sanatlar Bölümünden mezun oldu. Halen lisansüstü çalışmasını sürdürmekte.

Lev Kreft, Prof. Ljubljana'da felsefe ve sosyoloji eğitimi görmüş ve doktorasını 'Sanatçı Solun Mücadelesi' üzerinde yapmıştır. Halen Ljubljana Ünişversitesinde Felsefe Bölümü başkanıdır. 1992'de Ljubljana Universitesinde Felsefe bölümünde hocalığa ve 2001'de estetik profeslüğüne başlamıştır. Slovenyanın ilk çok partili seçimlerinde Slovenya Cumhuriyeti Milletvekili seçilmiştir. (1993-1996) Avant-garde ve sanatçı sol, postmodernizm, kültür felsefesi, milli kültür üzerine birçok yayını vardır. Yabancı dillerde 'Tarih ve Gündelik Yaşam' (XIV Estetik Kongresi), Aydınlanma Krizi ve Farklılık Korkusu' (Kültürlerarasılık ve Xenofobya, Belgrad 1998), 'Yugoslav Milliyetçiliği Üzerine Tezler' (Yeni Avrupa, Eski Milliyetler- Klagenfurt 1993) 'Kültür, Milliyetçilik, Millet – ya da yalnış anlaşılmış Sloven Modernizmi' (Utopie kretiv No 106/1999 Berlin), 'Ljubljana – Kendi Avant-Gardını Dışlayan Kent' (Orta Avrupa Avant-Gaardları Sergisi Katalogu, Los Angeles 2002) gibi yayınları ve Türkçe, Macarca,I Korece, Bosnakça ve Hırvatça yayınlanmış yazıları vardır. Sloven Estetik Derneğinin kurucularındandır (1984) ve şu anda derneğin başkanıdır, 1999'dan bu yana Uluslararası Estetik Derneği Yönetim Kurulu üyesidir. 200o den bu yana Ljubljana Barış Enstitüsü başkanıdır. Sanart'a ikinci kez katılmaktadır.

İnci San has degrees in the fields of Germanistic, Anglistic, Art History and Archeology. She has followed two years of drama education of the Theatre Institute and four years of language education of the French Cultural Center. In 1965 she worked as assistant in the Hacettepe University art department, and in 1967 she became assistant in the Fine Arts Faculty Department of Art Education at the Ankara University. In 1974 she received her Ph. D. with her thesis on Artistic Creativity and Creativity in Children', in 1981 she became associate professor with her study on Art Educational Theories, and in 1988 she became full professor with her work on art education. Between 1982 and 200 she worked as the chair person of the Fine Arts Educational Science Institute. She has also served the Ministry of Education and the Ministry of culture on various occasions. She has organized international seminar on art education and creative drama. She is the president of the Contemporary Drama Society and the Association of Art Educators. She has six books three of which she has also edited and over seventy articles on art and art education.

İnci San Germanistik, Anglistik , Sanat Tarihi ve Arkeoloji alanlarında yüksek öğretim gördü. Tiyatro Enstitüsünün iki, Fransız Kültür Derneğinin Dil Eğitiiimi Bölümünün dört yıllık programlarını bitirdi. 1965'DE Hacettepe Üniversitesinde Sanat tarihi asistanı, 1967'de Ankara Universitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Kürsüsünde asistan olarak akademik çalışmalarına başladı. 1974'de Sanatsal yaratma ve Çocukta yaratıcılık adlı tezi ile doktor, 1981'de Sanat

Eğitimi Kuramları çalışması ile Doçent, sanat eğitimi ve sanat biliminin değişik alamlarındaki çalışmaları ile 1988'de profesör ünvanlarını aldı. 1982'den 2000 yılına kadar Güzel Sanatlar AnaBilim Dalı Başkanlığı yaptı. Milli eğitim Bakanığı ve Kültür Bakanlığında çalışmaları oldu. Sanat eitimi ve yaratıcı drama konularında uluslararası seminerler düzenledi. Çağdaş Drama derneği ve Sanat Eğitimcileri Derneğinin başkanlıklarını yürütmektedir. altı bilimsel kitabı ve 70 üzerinde makale ve bildirisi yayınlanmıştır.

Zekiye Sarıkartal Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Heykel Bölümü mezunudur. Bilkent Üniversitesi'nde Lisansüstü eğitimini tamamlamıştır. Ulual ve Uluslararası karma ve kişisel sergileri bulunmaktadır.

Nadia Laggoune has received a Law degree from the University of Algiers, has studied Drama in the Conservatory of Algiers, and has received a degree in art criticism from the Kiev Fine Arts Institute. She has taught 19th Century Russian Literary History at the University of Algiers, she has taught as associate professor in the Algiers Higher Institute of Music, and since 1986 she has been teaching as professor in the Algiers Superior School of Fine Arts . Between 1997 and 200 she was the chair of the Algiers Superior School of Fine Arts Department of Painting and Sculpture. She is a member of the Algiers Fine Arts Schools' Steering Commiittee; she has taken part in many art and architecture juries. She has a book entitled 'Algiers in Painting' (2000) and has written artiscles and critiques for many fine arts journals, on art in Algiers.

Nadia Laggoune Cezayir Universitesinden Hukuk diploması, Cezayir Konservatuarından Drama Sanatları Lisansı, Kiev (Rusya)Devlet Güzel Sanatlar Enstitüsünden Sanat eleştirisi Uzmanlığı. Cezayir Universitesinde 19. yüzyıl Rus Edebiyatı tarihi profesörlüğü, Cezayir Müzik Yüksek Enstitüsünde doçentlik yapmış, ve 1986'dan günümüze Cezayir Güzel Sanatlar Yüksek Okulu profesörlüğü yapmaktadır. 1997den 2000 yılları arasında Cezayir Güzel Sanatlar Okulu Resim ve Heykel Bölümü başkanlığı yapmıştır. Cezayir Güzel Sanatlar Okulları idari konseyi üyesidir. Birçok sanat ve mimari jürisinde yer almıştır. 'Cezayir Resmi',(2000) adlı bir kitabı, birçok sanat dergisinde Cezayir sanatı üzerinde makalleleri vardır.

Suha Özkan, B.Arch. M.Arch. AADipl. Hons. PhD., Architect, Historian, Theorist and International Executive. Suha Özkan was born in Ankara, Turkey, in 1945. He studied architecture at the Middle East Technical University (METU) in Ankara, and theory of design at the Architectural Association in London. Dr. Özkan has undertaken extensive research on the theory and history of architecture, design, vernacular form, and emergency housing, and has published numerous articles and monographs. At METU, he taught architectural design and design theory for fifteen years, and became associate dean of the faculty of architecture in 1978; he was appointed vice-president of the university in 1979. He taught and lectured extensively in North America, Europe, Central-, South-, and Southeast Asia and throughout the Middle East. He has served as a jury member for many architectural competitions, and as an external examiner for diploma and doctoral assessments at the schools of architecture of the universities of Paris, Lausanne, Zurich, York and Trondheim. He was instrumental in the establishment of the XXI Architectural Culture Centre in Ankara and publication of the centre's journal entitled XXI. During May 2000, he served as a member of the jury for the architectural competition for the Martin Luther

King, Jr., National Memorial in Washington, D.C. Dr. Özkan is co-chair of the Sustainable Architecture task force of the Hassan Fathy Institute and the United Nations Centre for Human Settlements (Habitat) in support of the Habitat Agenda. With the Aga Khan Award for Architecture in Geneva, Dr. Özkan served as the deputy secretary general from 1983 to 1990, and has been the secretary general since 1991. On behalf of the Aga Khan Trust for Culture, Dr. Özkan has organised two important international architectural competitions, for the Revitalisation of Samarkand, Uzbekistan (1991), and the New Museum of Islamic Arts in Doha, Qatar (1997). He also served as an advisor for the architectural competition for the new campus of the American University of Cairo, Egypt, during 1999.

Belgin Turan Özkaya teaches history of architecture at M.E.T.U. She has received her Bachelor and Master degrees from M.E.T.U and a Ph.D. in History of Architecture and Urbanism from Cornell University. Her interests range from the history of twentieth-century Western, particularly Italian, architecture to historiography to cross-cultural perceptions and visual studies. She has published mainly on Italian architecture and is currently working on a book of essays and an anthology.

Belgin Turan Özkaya O.D.T.U'de mimarlik tarihi dersleri veriyor. Lisans ve yuksek lisans derecelerini O.D.T.U'den, Mimarlik ve Kent Tarihi doktorasini Cornell universitesinden almistir. Ilgi alanlari yirminci yuzyil Bati, ozellikle Italyan, mimarlik tarihinden historiografiye, kulturlerarasi iliskilerden gorsellik calismalarina kadar uzanmaktadir. Ozellikle Italyan mimarisi uzerine yayinlari vardir. Son olarak bir denemeler kitabi ve bir antoloji uzerinde calismaktadir.

Özcan Yurdalan 1955 Yılında Adana'da doğdu. 1977 yılında AFSAD kurucuları arasında yer aldı. "Namaste", "Fas'ta Yolculuk", "Sarı Otobüs 1, Iran Yolculuğu", "Sarı Otobüs 2- Pakistan Yolculuğu" adlı dört kitabı var. "Hindistan Nepal Yollarında" adlı CD rom'u yayınlandı.TRT için 1998'de "Uzaklara Yolculuk 1" adlı beş bölümlük belgeselin ve 2000 yılında "Uzaklara Yolculuk 2" adlı dört bölümlük yol belgesellerinin senaryosunu yazdı. Marmara Depremi'nden sonra Dayanışma Gönüllüleri'nin "Fotoğrafçı Çocuklar Atölyesi'nde çalıştı. Fotoğraf Vakfı'nın kurucuları arasında yer aldı. Serbest gazetecilik yapıyor, yazıları ve foto-röportajları yayınlanıyor.Uzunyolculuklaraçıkıyor.

Bilal Baboğlu 1976 Samsun Havza doğumlu.Ilk ve ortaöğremini Samsun'da tamamladı. Istanbul Üniversitesi Iletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü mezunu. Bir süre Akşam, Sabah ve Star Gazetelerinde muhabir ve foto muhabir olarak çalıştı. Bir yıldır Fotoğraf Vakfı'nın Fotoğrafçı Çocuklar projesi kapsamında İstanbul Esenyurtatölyesindeçalışıyor.

Mustafa Özünal 1981 Istanbul doğumlu. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi üçüncü sınıf öğrencisi. Fotoğrafa 1998 yılında IFSAK'ta başladı. Nazım Kültürevi'nde ileri fotoğraf seminerlerine katıldı. Cerrahpaşa Fotoğraf Klübü'nde üç yıldır yönetim kurulu başkanı. Fotoğraf Vakfı çalışmalarına aktif olarak katılıyor

Nana Zhvitiashvili, has been the Vice-President of The Charity Foundation for support and development of arttherapeutic programes called "In Search for Harmony". During the period 1997-2000 The Foundation received support for 5 integrative projects (70 000 USD). These were organised within the long-term framework of the

programe "The Interregional Arttherapeutic Resource Center "Open Studio". This support was given by: The Institute "Open Society" (Soros Foundation), "Charity Know How"(which is a British Foundation) and also The Gagarin Foundation. Within the "Open Studio" project Nana Zhvitiashvili participated in the seminars run by qualified psychotherapists – Douglas Gill (England), Franca Fubini and Fay Prendergast (Italy), Nancy Zendora and Gregg Furth (USA), Nell Karstanija (Holland), Ulla Tarvainen (Finland). Mrs.Zhvitiashvili is a member of The International Art critics association and is also a member of The Art Therapy Association (Russia).

Barbara Sandrisser (Architect, painter)writes and lectures throughout the USA, Japan, Europe on Japanese aesthetic ideas, aesthetics of environment, comparative aesthetics of architecture, vernacular architecture and landscape. Her works have been published in USA, Japan, Finland, Germany, Belgium and Slovenia. She is also a mized-media painter who draws inspiration from the elusive elements of nature that change over time. Her works try to catch the fleeting and evanescent qualities of nature, images of water and the multiplicity of visual perception. She also does installations that explore the elusive qualities of nature. She has specific experience in site design and in cultural and historical resources studies. Her designs include a broad spectrum of projects ranging from rehabilitation and reuse ofold neighborhoods and buildings to landscape concepts.

Barbara Sandrisser (Mimar, ressam) ABD, Japonya, ve Avrupa'da Japon estetik düşüncesi, Japon çevre estetiği ve mimari estetiği üzerinde konferanslar veriyor ve bu konulardaki yazıları ABD, Japonya, Finlandiya, Almanya, Belçika ve Slovenya'da yayinlanmistir. Karisik malzeme ile yaptigi resimlerinde doğanın elle tutulamayan geçici niteliklerini yakalamaya çalisir. Daha önceki resimlerinde ise su imgeleri, ve ağaçları konu edinmişti. Aynı zamanda yerleştirmeler yapan sanatçi bunlarda doğanın degişken dokularini ve niteliklerini yakalamayaçalisir ve algının çok boyutluluğuna değinir. Çevre tasarımı üzerinde birikimlidir ve tasarımları birçok değişik proje içerir, bunlar arasında eski yerleşim ve yapıların tekrar kazanilmasi, ve peyzaj projeleri vardır.

Robert Mull studied architecture at the University College London and the Architectural Association. He was a founder member of NATO. He established private practice in 1983, forming Beevor Mull Architects with Catrina Beevor in 1986. Between 1986 and 1999, he taught as Diploma Unit Master at the Architectural Association. In 2000, he became the Head of the School of Architecture and Interior Design at the University of North London. He is a founder of the Social Architecture and Regeneration Research Unit and a member of the Cities Design Institute.

Robert Mull University College London ve Architectural Association'da mimarlık okudu. NATO'nun kurucularındandır. 1983'te serbest çalışmaya başladı ve 1986'da Catrina Beevor ile Beevor Mull Architects'i kurdu. 1986'dan 1999'a kadar Architectural Association'da Diploma Unit Master olarak hocalık yaptı. 2000'de University of North London'in Mimarlık ve İç Mimarlık Okulu'nun başına geçti. Social Architecture and Regeneration Research Unit'in kurucularındandır ve de Cities Design Institute'ın uyesidir.

ART AND SOCIAL ENGAGEMENT
SANAT VE SOSYAL ADANMIŞLIK

International Symposium, Workshops and Art Events
Uluslararası Sempozyum, Atölye ve Sanat Etkinlikleri

Workshops and Events
Atölyeler ve Etkinlikler

Dance with Different Bodies

> This performance, a series of 9 dances, gives "voice", through silent movement, to a range of issues regarding body types and disabilities. Tuna confronts the audience with the raw physicality of both abled and disabled limbs and bodies....*Mara, B. Adelman, Turkish Business Review*
>
> 'Dance with Different Bodies" is a very good idea. This project of the chorographer Tuğçe Ulugün Tuna is a an evidence for the hopeful future of the modern dance in Turkey. *Köken Ergun, Radikal*

The idea of "Dance with Different Bodies", like the other projects of its choreographer Tuğçe U. Tuna, is "searching the relationship of body between brain and gravity". The performance is formed of nine autonomous but implicitly interrelated dances: Full Moon, Memory, Eşim, Step, Passageway, Depth, Complemantary, Relax, Don't Forget Me. The dance team is formed of twelve dancers, five of whom are bodily disabled.

Program

Full Moon
Music: Dolares O'Riordan
Dancers: Duygu Güngör, Tuğçe, U. Tuna

Memory
Music: Dolares O'Riordan
Dancer: Aslı Öztürk

Eşim
Music: Marianna Faithfull
Dancer: Tuğçe U. Tuna

Step
Music: Réne Aubry
Dancers: Maral Ceranoğlu, Bedia Okur, Mihran Tomasyan

Passageway
Music: Réne Aubry
Dancers: Maral Ceranoğlu, Duygu Güngör, Bedia Okur, Emel Öngel, Musin Öngel, Aslı Öztürk, Zahide Şimşek, Murat Polat, Mihran Tomasyan, Tuğçe, U. Tuna

Depth
Dancer: Tuğçe U. Tuna

Complementary
Music: Réne Aubry
Dancers: Emel Öngel, Musin Öngel

Relax
Dancers: Duygu Güngör, Tuğçe, U. Tuna

Don't Forget Me
Music: Réne Aubry
Dancers: Berna Belgin, Maral Ceranoğlu, Gülçin Erdiş, Duygu Güngör, Bedia Okur, Emel Öngel, Musin Öngel, Aslı Öztürk, Zahide Şimşek, Murat Polat, Mihran Tomasyan,
Tuğçe U.Tuna

Choreographer: Tuğçe Ulugün Tuna
Dancers: Berna Belgin, Maral Ceranoğlu, Gülçin Erdiş, Duygu Güngör, Bedia Okur, Emel Öngel, Musin Öngel,

Aslı Öztürk, Zahide Şimşek, Murat Polat, Mihran Tomasyan, Tuğçe U.Tuna

Tuğçe Ulugün Tuna: born in Belgium on 1973. Searches for the relation of body between brain and gravity. Worked with Mark Taylor- Betty Jones- Sharon Kinney- Mark Haim- Stuard Pimsler- Carol Parker- Aydın Teker in '93-'94, USA. Participated in the Brussels Sablon Festival as a dancer and choreographer, '97. In '96 graduated from Modern Dance Department Mimar Sinan University Concervatory, also getting the first place in Performing Arts Department. Graduated from the Mimar Sinan University Social Sciences Faculty with her thesis entitled "Usage of Exterior Space in Dance" and her work "AR'a" (İstanbul Academy Cinema) February-'98. Worked with Will Swanson, on modern dance technique and somatic theories, NYC'97. Participated in the International Dance Meeting in France'November'99. She lectured modern dance techniques to the Adventures Motion Pictures Dance Group (Swan Lake- London) during their attandance in 2000 İstanbul Music Festival. Taught modern dance technique in Koç University "Introduction to Dance" with Şebnem Aksan, Summer-2001'İst. Participated "Blue Stage- An İnteractive Media Installation' Berlin" 2001; curator: Dr Johannes Odenthal, editing: Brigitte Heilmann. She's worked with disabled people for the project of "Dance with Different Bodies". Tuna works as a teacher in the modern dance department of Mimar Sinan University since 1998', continues PHD program, and fills her life with dance.

Choreographies: Step'01- Passageway'01- Complementary'01- Don't forget me'01- Depth'00- *Eşim*'00- Relax'00- Game'99- AR'a'98- System'98- Memory'98- Last Quarter'98- Full Moon'97- Half Moon'97- Don't see my hands'96- Fetus'94- First Moon'94.

Personal Performances: "Dance with Different Bodies" 2 April 2001 and 8 January 2001. Performances: Apartment Project- 1 "Shoes Store" (Cur. Selda Asal)- Wawe (Assos)'96- Big Blue (İstanbul Waterbreak)'96- Paradox (İstanbul)'95- Xample (Norbert Grossmann- Nicolaus Heyduck- Charles Neuweger- Tuğçe U. Tuna) İst'95- Mirror (USA)'93- Joke(İst)'93. Also participated in Aydın Teker'e project; Glass in, Glass out (Royal Fest.Hall-London)'99- Dance Exhibition (The ceiling part, Dulcinea-İst)'99- Inside II (Ist)'98- Bottom Up (Ist)298- Momentum II (Bosphorus University)98- Compress-ion (Ist)'97- Momentum (Ist)'97- I.D (Ist)'96- Permeable (Ist)'96- Oblique Face (Denmark)'96- Inside (İst)'95- I.D. (USA)'93- Prism (USA)'93- Aulos IV (Belgium)'93- G. (Ist)'92; as a dancer and performer.

Berna Belgin. Born in Istanbul on 1968. Had a traffic accident in '86 during her undergraduate education in Ankara University Department of Italian Language and Literature and became paraplegic. Graduated from AÖ University Economy Department. She dives since '98 and is the first certificated wheel-chaired diver in Turkey. Joined the dance atelier "Dance with Different Bodies" in June 2000, since is a dancer of that atelier.

Maral Ceranoğlu. Born in İstanbul, on 1980. Graduated from Modern Dance Department Mimar Sinan University Concervatory in 2001. She attended American Dance Festival 2000, "White Mountain Summer Dance Festival"- organised by Loura Glenn in '99- and 2000, and London Contemporary the Place Summer School, '98. She danced at Works/Laura Glenn Dance in Sono Arts Festival Connecticut. Also, performed in Rebecca Lazier's "Stories".

Gülçin Erdiş. Born in İstanbul, on 1970. She is paraplegic since '87. Graduated from AÖF Social Sciences. She works in Kadıköy Municipality D. Demirli Nursery and is the founder and head of the Kadıköy Disabled Association in İstanbul. Dives since '87 and paraglides since 2000. Joined the dance atelier "Dance with Different Bodies" in June 2000, since is a dancer of that atelier.

Murat Polat. Born in Tokat, on 1976. Had infantile paralysis and is orthopedic disabled. He is a graduate of the Uludağ University Technical Sciences Vocational School Climatization and Ventilation Department. Works in the public relations department of a private firm. Plays paraplegic basketball in the Anadolu Yakası Disabled Sports Club. Taking diving courses. Joined the dance atelier "Dance with Different Bodies" in June 2000, since is a dancer of that atelier. He is also the spokesman of the Anadolu Yakası Disabled Sports Club.

Bedia Okur. Born in İstanbul, on 1980. She is a student at the Mimar Sinan University Conservatory Modern Dance Department. Graduated from the Classical Dance Department of the same Faculty in '97. Participated in the performances; *Çorak Ülke* (Micheal Yasenak)'99- *Oyun* (Tuğçe U. Tuna)'98. Also took part in the dance ateliers of Jack Mcleean- Michella de la Reza- Peter Koop in İstanbul.

Emel Öngel. Born in Rize, on 1972. She is orthopedically disabled from birth. Graduated from the Rize High School. Joined the dance atelier "Dance with Different Bodies" in June 2000, since is a dancer of that atelier. She is also a worker in the public sector.

Muhsin Öngel. Born in İstanbul, on 1972. Had infantile paralysis and is orthopedic disabled. Graduated from Bakırköy Trade School. He is a student of AÖF Management Department. Plays paraplegic basketball in Anadolu Yakası Disabled Sports Club. Also he is a trainer of table tennis for the disabled in the same club. Joined the dance atelier "Dance with Different Bodies" in June 2000, since is a dancer of that atelier. Works in the public sector.

Aslı Öztürk. Born in İstanbul, on 1980. She is a student at the Mimar Sinan University Conservatory Modern Dance Department. Between '91-'97 she was a student of Classical Dance in the İstanbul University Conservatory. She had degrees as a rythmic gymnastic dancer in the Netaş Sport Club. Works as a professional dancer since '95. Participated in the projects; Passage (Micheal Yasenak)'99- *Oyun* (Tuğçe U. Tuna)'98- *Atları da Vururlar* (Müzikal)'98. Also took part in the dance ateliers of Jack Mcleean- Michella de la Reza- Peter Koop in İstanbul.

Mihran Tomasyan. Born in İstanbul, on 1980. Started dancing as a folk dancer. Graduated from Modern Dance Department Mimar Sinan University Concervatory Bachelor's degree in 2001. Attended the performances of "The Yard Performing Arts" in Summer 2000, performed with Edissa Weets' choreography in NY Dance Festival. Danced in the Rebecca Lazier's performances in NY'99.

Duygu Güngör. Lives since 1977...

Zahide Şimşek. Born in Sivas, on 1958. Retired from the Kadıköy Municipality. One of the founders of the Kadıköy Disabled Association. Works in marketting. Has two children..

Farklı Bedenler'le Dans

Dokuz danstan oluşan bu performans, beden tipleri ve özürlülük üzerine bir dizi konuyu sessiz

hareketler yoluyla seslendiriyor. Tuna seyirciyi engelsiz ve engelli kollar, bacaklar ve bedenlerin ham fizikselliği ile yüzleştiriyor. *Mara, B. Adelman, Turkish Business Review*

'Farklı Bedenlerle Dans' gerçekten çok iyi bir fikir. Tuğçe Ulugün Tuna'nın bu projesi Türkiye'de modern dansın çok iyi bir geleceği olguğuna işaret ediyor." *Köken Ergun, Radikal*

Farklı Bedenler'le Dans'ın teması, koreograf Tuğçe U. Tuna'nın diğer çalışmalarında olduğu gibi, "vücudun beyinle ve yerçekimiyle olan ilişkisinin sorgulanması". Proje içerik yönünden birbirine bağlı olmakla beraber bağımsız olarak algılanabilecek dokuz dans'tan oluşmakta: Full Moon, Memory, Eşim, Adım, Geçit, Derinlik, Tamamlayıcı, Gevşe, Beni Unutma. Koreografında dahil olduğu performans grubu beşi bedensel özürlü olan oniki dansçıdan oluşuyor.

Program

Full Moon
Müzik: Dolares O'Riordan
Dansçılar: Duygu Güngör, Tuğçe, U. Tuna

Memory
Müzik: Dolares O'Riordan
Dansçı: Aslı Öztürk

Eşim
Müzik: Marianna Faithfull
Dansçı: Tuğçe U. Tuna

Adım
Müzik: Réne Aubry
Dansçılar: Maral Ceranoğlu, Bedia Okur, Mihran Tomasyan

Geçit
Müzik: Réne Aubry
Dancers: Maral Ceranoğlu, Duygu Güngör, Bedia Okur, Emel Öngel, Musin Öngel, Aslı Öztürk, Zahide Şimşek, Murat Polat, Mihran Tomasyan, Tuğçe, U. Tuna

Derinlik
Dansçı: Tuğçe U. Tuna

Tamamlayıcı
Müzik: Réne Aubry
Dansçılar: Emel Öngel, Musin Öngel

Gevşe
Dansçılar: Duygu Güngör, Tuğçe, U. Tuna

Beni Unutma
Müzik: Réne Aubry
Dansçılar: Berna Belgin, Maral Ceranoğlu, Gülçin Erdiş, Duygu Güngör, Bedia Okur, Emel Öngel, Musin Öngel, Aslı Öztürk, Zahide Şimşek, Murat Polat, Mihran Tomasyan, Tuğçe U.Tuna

Koreograf: Tuğçe Ulugün Tuna
Dansçılar: Berna Belgin, Maral Ceranoğlu, Gülçin Erdiş, Duygu Güngör, Bedia Okur, Emel Öngel, Musin Öngel, Aslı Öztürk, Zahide Şimşek, Murat Polat, Mihran Tomasyan, Tuğçe U.Tuna

Tuğçe Ulugün Tuna: 1973'te Belçika'da doğdu. Vücudun beyinle ve yer çekimiyle olan ilişkisini araştırıyor.

Koreografileri arasında; Gevşe, Eşim, Oyun, AR'a, Sistem Last Quarter, Full Moon, Half Moon, Ellerimi Görme, Memory, Cenin, First Moon, Şaka yer almaktadır. Ayrıca; Selda Asala'ın Apartman Projesi-1 "Ayakkabı Dükkanı Sergisi"99- Dalga (Assos Gös.San.fest)96- Big Blue (MSÜ Fdındıklı Dalgakıran)96- Paradox (MSÜ)95- Xample (İstanbul)95 (Norbert Grossmann- Nicolaus Heyduck- Charles Neuweger- Tuğçe U. Tuna)- Ayna (ABD)93 performansları arasındadır. Aydın Teker'in: Glass in, Glass out (Royal Fest.Hall-London)'99- Dance Exhibition (The ceiling part, Dulcinea- İst)'99- Inside II (Ist)'98- Bottom Up (Ist)298- Momentum II (Bosphorus University)98- Compress-ion (Ist)'97- Momentum (Ist)'97- I.D (Ist)'96- Permeable (Ist)'96- Oblique Face (Denmark)'96- Inside (İst)'95- I.D. (USA)'93- Prism (USA)'93- Aulos IV (Belgium)'93- G. (Ist)'92projelerine yaratıcı dansçı ve performer olarak katılan Tuna; 2000 İstanbul Müzik Festivali'nde Adventures Motion Pictures (Swan Lake- London) Dans Topluluğuna festivale katıldıkları sürece dans dersi verdi. "Dansta Dış Mekan Kullanımı" adlı tez ve AR'a (İstanbul Sinema Akademisi) isimli eseriyle yüksek lisans'tan mezun oldu. 1997 yazında NYC'de Will Swanson ile modern dans tekniği ve somatik teoriler üzerine çalıştı ve aynı yıl Brüksel Sablon Festivali'ne dansçı ve koreograf olarak katıldı. 1996 yılında MSÜ Dev.Kons. Modern Dans Sanat Dalı'nı bitirdi ve "Sahne Sanatları Anasanat Dalı"ndan birincilikle mezun oldu. 1995 yılında TMÖB kapsamında Kıbrıs'ta Doğaçlama ve Anatomi atölyesi yönetti. "Rüzgar" (Kantara Kalesi) adlı performasnını gerçekleştirdi. 1994 yılında burslu olarak katıldığı Amerikan Dans Festivali'nde Mark Taylor- Betty Jones- Sharon Kinney- Mark Haim ile çalıştı ve Mark taylor'ın "Black Box " ve "Garguillade" adlı eserlerinde dans etti. 1993 yılında Amerikan dans festivali'nde Mark Taylor, Stuard Pimsler, Betty Jones, Carol Parker ile çalıştı. Halen "Beyin-Beden ve Yerçekimi Projesi" kapsamında "Fiziksel Engellilerle" çalışmalarını sürdürmekte olan Tuna, 1998'den beri MSÜ.Dev.Kons. Modern dans Sanat Dalı'nda öğretim elemanı olarak çalışmakta, Sanatta Yeterlilik programına devam etmekte, Modern Dans tekniği, anatomi, ve doğaçlama dersleri vermektedir.

Berna Belgin. 1968 İstanbul doğumlu. 1986 Ankara Üniversitesi'nde İtalyan Dili ve Edebiyatı tahsili sırasında trafik kazası geçirdi ve tekerlekli sandalye ile yaşamaya başladı. Daha sonra Açık Öğretim İktisat Bölümü'nü bitirdi. 98'den beri dalgıçlık yapmakta ve Türkiye'nin ilk sertifikalı tekerlekli sandalyeli dalgıcıdır. Haziran 2000'de Tuğçe U. Tuna'nın Bilgi Eğitim'de açmış olduğu "Farklı Bedenlerle Dans" atölyesine katıldı, grubun dansçısı olarak çalışmalarına devam ettirmektedir.

Maral Ceranoğlu. 1980 İstanbul doğumlu. MSÜ.Dev.Kons. Modern Dans Sanat Dalı'ndan mezun oldu. 2000 American Dance Festivali'ne-, '99 ve 2000 yılllarında Loura Glenn'in düzenlediği "White Mountain Summer Dance Festival"ine ve '98 London Contemporary the Place yaz kursuna katıldı. Works/Laura Glenn Dance ile de Sono Arts Festival Connecticut'ta dans etmiştir. Ayrıca, Rebecca Lazier'in "Stories" gösterisinde yer almıştır.

Gülçin Erdiş. 1970 İstanbul doğumlu. 87'den beri yüksekten düşme sonucu Paraplejik (tekerlekli sandalye) yaşamakta. AÖF Sosyal Bilimler'den mezun oldu. Halen Kadıköy Belediyesi D. Demirli Kreşinde şef yardımcısı olarak çalışıyor ve aynı zamanda Kadıköy Sakatlar Derneğinin Kurucusu ve başkanı. 87'den beri dalgıçlık yapıyor. 2000 yazında yamaç paraşütü ile atlamaya başladı. Haziran 2000 de Tuğçe U. Tuna'nın Bilgi Eğitim'de açmış olduğu "Farklı Bedenlerle Dans" atölyesine katıldı, grubun dansçısı olarak çalışmalarına devam ettirmektedir.

Murat Polat. 1976 Tokat doğumlu. Doğuştan çocuk felci geçirmiş. Ortopedik engelli. Uludağ Teknik Üniversitesi Teknik Bil. Meslek Yüksek Okulu İklimlendirme ve Soğutma Bölümü mezunu. Özel bir şirketin müşteri hizmetlerinde çalışıyor. Anadolu Yakası Özürlüler Klüb'ünde Tekerlekli Sandalye Basketbol'u oynuyor. Bedensel engellilere yönelik dalgıçlık dersleri almakta. Haziran 2000 de Tuğçe U. Tuna'nın Bilgi Eğitim'de açmış olduğu "Farklı Bedenlerle Dans" atölyesine katıldı, grubun dansçısı olarak çalışmalarına devam ettirmektedir.

Bedia Okur. 1980 İstanbul doğumlu. MSÜ.Dev.Kons. Modern Dans Sanat Dalı'ndan mezun oldu. MSÜ.Dev. Kons.Klasik Bale Bölümü'nden 1997 yılında mezun oldu. Çorak Ülke (Micheal Yasenak)'99- Oyun (Tuğçe U. Tuna)'98 katıldığı projeler arasındadır. Ayrıca Jack Mcleean- Michella de la Reza- Peter Koop'un İstanbul'da yapmış oldukları modern dans atölye çalışmalarına katılmıştır.

Emel Öngel. 1972 Rize doğumlu. Doğuştan kalça çıkıklığı rahatsızlığı var, ortopedik engelli. Rize Lisesi mezunu. Haziran 2000 de Tuğçe U. Tuna'nın Bilgi Eğitim'de açmış olduğu "Farklı Bedenlerle Dans" atölyesine katıldı, grubun dansçısı olarak çalışmalarına devam ettirmektedir. Aynı zamanda, bir kamu sektöründe işçi olarak çalışmaktadır.

Muhsin Öngel. 1972 İstanbul doğumlu. Doğuştan çocuk felci geçirdi. Ortopedik engelli. Bakırköy Ticaret Lisesi mezunu. A.Ö. İşeletme Fakültesine devam etmekte. Anadolu Yakası Özürlüler Klüb'ünde Tekerlekli Sandalye Basketbol'u oynuyor. Aynı zamanda Anadolu Yakası Özürlüler Klüb'ünde Tekerlekli Sandalye Masa tenisi eğitimi vermekte. Haziran 2000 de Tuğçe U. Tuna'nın Bilgi Eğitim'de açmış olduğu "Farklı Bedenlerle Dans" atölyesine katıldı, grubun dansçısı olarak çalışmalarına devam ettirmektedir. Bir kamu sektöründe memur olarak çalışmakta.

Aslı Öztürk. 1980 İstanbul doğumlu. MSÜ.Dev.Kons. Modern Dans Sanat Dalı'nda öğrenci. '91-'97 yıllarında İst.Üni.Dev.Kons.Klasik Bale Bölümünde okudu. 1988-1991 arasında Netaş Spor Klübünde ritmik cimnastikçi olarak İstanbul 2.liği ve Türkiye 3.lüğü bulunmaktadır. 95'ten beri çeşitli projelerde profesyonel dansçı olarak çalışmaktadır. Bu projeler arasında, Passage (Micheal Yasenak)'99- Oyun (Tuğçe U. Tuna)'98- Atları da Vururlar (Müzikal)'98 yer almaktadır. Ayrıca Jack Mcleean-Michella de la Reza- Peter Koop'un İstanbul'da yapmış oldukları modern dans atölyelerine katılmıştır.

Mihran Tomasyan. 1980 İstanbul doğumlu. Dansa halk oyunları ile başladı. MSÜ.Dev.Kons. Modern Dans Sanat Dalı'ndan mezun oldu. 2000 yazında "The Yard Performing Arts" grubunun gösterilerine katıldı ve Edissa Weets'in koreografisiyle NY Dans festivalinde sahne aldı. 1999 yazında Rebecca Lazier'in New York'taki gösterilerinde dans etti.

Duygu Güngör. 1977'den beri yaşıyor...

Zahide Şimşek: 1958 Sivas doğumlu. Kadıköy Belediyesi'nden emekli oldu. Kadıköy Sakatlar Derneği'nin kurucularından. Aktif Pazarlama üzerine çalışmakta. 2 çocuk annesi...

Art-Bus Project

Assoc. Prof. Dr.Serap Etike (Artist/Gazi University)
Assoc. Prof.Dr. Ayse Cakir Ilhan (Artist/Ankara University)
Assoc. Prof.Dr. Tansel Turkdogan (Artist/METU)
Assoc. Prof.Dr. Mehmet Yilmaz (Artist/METU)

The Project;

A bus, provided by METU, will be used as an art object and an art gallery at a school garden in peripheral of Ankara. Children and artists will perform artistic activities. There will be a conversation about art with the public as well.

Proje;

Bir otobüs gecekondu bölgesine götürülerek bir sanat nesnesine dönüştürülecek; ayrıca çocuklar ile resim çalışması ve yetişkinlerle sanat üzerine bir söyleşi gerçekleştirilecektir.

Artists;
Seniz Aksoy (Assoc.Prof. Dr.Gazi University)
Hakan Cetinkaya (Student/METU)
Serap Etike (Assoc. Prof. Dr./Gazi Univ.)
Nur Gokbulut (Assistant Prof. Dr./Gazi University)
H.Engin Giderer (Teacher)
Umit Guder (Student/METU)
Birsen Gultekin (Assistant Prof./Hacettepe Univ.)
Ayse Cakir Ilhan (Assoc. Prof.Dr./Ankara Univ.)
Guliz Korkmaz (Assistant/METU)
Tansel Turkdogan (Assoc. Prof. Dr./METU)
Mehmet Yilmaz (Assoc. Prof. Dr./METU)

Video Camera;
Emre Kaya (Student/METU)

Herman Prigann – Vera David,
Algı ve Hareket – Atölye Çalışması

Hareket ve algı ve kendini algılama ile ilgilenen herkese açık 2-3 günlük bir çalışma Tai-Chi ve FeldenKrais yöntemlerini kullanarak iç mekanlarda ve dışarıda hareket, bedeni örgütleme, ve bir hareketi farklı yöntemlerle geliştirme konularında çalışılacaktır. Eski bir Çin bilimi olan Tai Chi ile doğada yürüme ve yavaş hareketler, bedenin her tarafını hareket ettiren egzersizler ve açık mekanda çevreye algılamak için yapılan çalışmalar yürütülecektir.

Excursions by Namık Erkal

4th May 2002- Tour to **Ankara Citadel**

9: 30 departure from METU

10:00 Temple of Augustus- Hacı Bayram Mosque

the temple dedicated to the imperial cult of Octavian Augustus, constructed in the Roman period, inhabiting the sole remains of "Augustus' will", *res gestae divii Augusti*; the mosque is constructed attached to the temple, from its corner, in the time of the Ahi Republic, a mercant guild principality, the Seljukid period.

11:00 Anatolian Civilisations Museum objects from the Neolithic, Bronze Age, Hittites, Phyrigians, Lydians, Hellenistic and Roman periods

12:00 Lunch in the Citadel

4th May 2002- Tour to **Gordion** and **Pessinus**

13:00 departure from the Citadel

14:00- 16:00 Gordion

Gordion is the capital city of the Phyrigian Kingdom that ruled over the central Anatolian region in the 8th and 7th centuries BC, reknown with its legendary King Midas. The great tumulus, the second largest in Anatolia, was excavated in 1955, although the archaeological finds are in the Anatolian Civilisations Museum, the burial room as it is restored, is open to visitors. Great Tumulus, Palace Complex with a number of "*megaron*"s, Museum

16: 00 departure from Gordion for Pessinus

17:00-18:00 Pessinus (Ballıhisar) was the cult center of the Anatolian Mother Goddess, Kybele. Although architecturally adorned in the Phyrigian period, it is, most probably, a more ancient site marked by the cult statue; that is a meteorite. The cult statue was moved to Rome in the 3rd century BC, the reknown "Palladion", an official symbol of the Anatolian (eastern heritage) of the Romans. The site was embellished by the Romans, the temple accessed by monumental stairs, so called the theater-temple, is the most significant remain.

18:00- 20:00 Trip to Ankara.

ART AND SOCIAL ENGAGEMENT
SANAT VE SOSYAL ADANMIŞLIK

International Symposium, Workshops and Art Events
Uluslararası Sempozyum, Atölye ve Sanat Etkinlikleri

Organization
Düzenleyenler

Jale Erzen
Coordinator of the Syposium and Art Activities
Sempozyum ve Sanat Etkinlikleri Düzenleyeni

Organization Committee
Düzenleme Komitesi

Elif Ongun Akın
Kadri Atabaş
Cana Bilsel
Ali Cengizkan
Namik Erkal
Jale Erzan
Kıymet Giray
Belemir Dalokay Güzer
Levent Kara
Erhan Karaesmen
Rafiye Kararn
Güven Arif Sargın
Ayşen Savaş
Berrak Seren
İpek Türeli
Tansel Türkdoğan
Mehmet Yılmaz
T&T
EBİ, METU Tourism
Fatih C. Öz, Poster and Booklet Cover Design

And
METU, Faculty of Architecture
Middle East Technical University Rectorate

With the Support of

REPUBLIC OF TURKEY MINISTRY OF CULTURE

ART AND SOCIAL ENGAGEMENT
SANAT VE SOSYAL ADANMIŞLIK

International Symposium, Workshops and Art Events
Uluslararası Sempozyum, Atölye ve Sanat Etkinlikleri

Sponsors
Destekleyenler

Garantibank
Architects Association 1927
Atılım University
Boss Ltd.
British Council
Goethe Institut
Institut d'Ètudes Français
Limak Group
MESA
Mondrian Stichting
Yüksel Erimtan
VSA Very Special Arts

In Collaboration With

MIDDLE EAST TECHNICAL UNIVERSITY RECTORATE
METU, Department of Architecture

And With the Support of

REPUBLIC OF TURKEY MINISTRY OF CULTURE